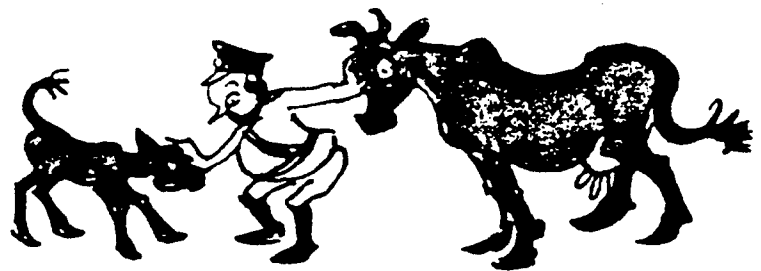

እንደታሠረና እንደተፈታ የኖረ ነው። ያ ትልቅ በዓል፣ በነሰመነ ት/ቤት ከተከናወነ በኋላ፣ በማግሥቱ አንድ ትንግርት ተፈጠረ። ሰመነ ለአንድ ቀን ዕረፍት፣ ከሀገሩ ሞግዚታዊ ቤተሰቦቿ ጋር ለመቆየት፣ አብራቸው ከሔደች በኋላ እንደገና አልተመለሰችም። በጣም የሚደንቀው ደግሞ፣ እሷ ብቻ ሳትሆን የጠፋችው፣ ሁለቱ ቤተሰቦቿ ባልና ሚስት ጭምር ናቸው። የቀረት የሰመነ ጓደኞች ሁሉ፣ የሷ መጥፋት ከታወቀ በኋላ፣ ብረት በያዙ ወታደሮች መጠበቅ ተጀመረ። ካሉበት ክፍልም፣ ደጋፊዎች ሳይቀሩ፣ ወደ ውጭ መውጣት ተከለከሉ።

በዓሉ በተከናወነ በአራተኛው ቀን፣ የሀገሩ መሪና እንግዳው አምባገነን ወደ ትምህርት ቤቱ ተመልሰው መጡ። አመጣጣቸው ሌላ በዓል ለማክበር አልነበረም። በቀረበላቸው የምርመራ ውጤት መሠረት፣ በት/ቤቱ አስተዳዳሪ ወይዘሮ አማካይነት፣ ሕፃናቱን ለማነጋገርና፣ ፍርድ ለመስጠት ነበር። ግን በተማሪዎቹ አድማ ምክንያት፣ መልስ የሰጣቸው አንድም አልነበረም። የሀገራቸው እንግዳ አምባገነን፣ “ውስጼ ሀገራ ፍርድ ልሰጥ” ሲሉ፣ ያገሩ መሪ ደግሞ “አድሜያቸው አይፈቅድም” ሲሉ፣ አምባገነኑ እንግዳ “ባገራችን፣ ወንጀለኛ ፍርድ አያስፈልገውም!” ሲሉ፣ ክርክር ገጥመው ከቆዩ በኋላ፣ እዚያው ባሉበት ከተማ እንዲቀጡ ተበይኖ፣ ዛሬም ሕፃናቱ ቅጣት ላይ ይገኛሉ። ሰመነ ግን፣ ከሀገሩ ሞግዚቷ የመረራቸው ቤተሰቦቿ ጋር፣ በዚያ ሰሞኑ የጀልባዎች ጉዞ፣ ወደ ጎረቤት ሀገር ከተሰደደች በኋላ፣ አሁን አውሮፓ ትገኛለች። የምትናፍቅ እናቷን ግን ዛሬም አላገኘችም!

-----***-----

እናቱን ለመቅበር

እንደን ሕዝብ ሰመንዛት፣ ዓይነተኛው ጥበብ፣
“መበተን፣ ግራራት፣ ገንኝቱን ግጥበብ!”
ነው ለሉ ሊቃውንት፣ ስጦት ሥነ-ሕዝብ።

ከፋፍሎ ለመገዛት፣ ለገዥ እንዲያመች፣
ዕድሞ፣ ወሰን፣ አጥር፣ ያበጃል ሳይላለች።

እናትን ከልጅዋ፣ ላትወድ ይነጥላል፣
እንደ ላይ ካለግ፣ ራሱም ይደግጋል፣

በሰዚህኑ ነው፣ ይለፍ ረታድ ጠፍቶ፣
የግያረናፍን፣ የውስጥ ደንብ ሠርቶ፣
ከርቶ ሞጥሮ፣ በርቶን ዘጋገቶ፣
ፋሽስት የሚያሰጩንት፣ ሕዝቦቿን በላልቶ፣

መንደርደርያ

ማንኛውም የሰው ልጅ እንዲሁ እምሳብ-አልቦ፣ ከሰማያት በርቆ የተገኘ አይደለም። በጥምር ወላጆቹ አማካይነት፣ በሕገ-ተፈጥሮ የተወለደ ነው። በመሆኑም፣ የተወለደበት ሀገሩ፣ እፅም-ርስቱና መብታዊ ቤቱ ነው። ግላዊ መናኸሪያው እስከሆነም ድረስ፣ የሌሎችን መብት ሳይጨነቀር እንደፈለገው የመኖርና የመዝናናት መብት አለው። በብሔራዊ ክልሉ ውስጥ፣ የሚደክም እግሩ ይጭነቀው እንጅ፣ የመንቀሳቀስና የመጓዝ ነፃነት አለው። በሀገሩ ላይ በፈለገው ጊዜና ቦታ የመዘዋወር መብቱንና ነፃነቱን ምንም ዓይነት ምድራዊ ኃይል ሊያግርበትና ሊከረኩምበትም አይገባም። የዚያ ሀገር ሰው ሆኖ የተገኘ ለታ፣ የተሰጠው የተፈጥሮ ልደታዊ ነፃነቱ ነው። ።

ታዲያንን፣ አለመታደል ሆኖ፣ አንዳንድ ጋጠ-ወጥ የዘመናችን የገዥ ቁንጭኖች የራሳቸውን ክብርና ገናናነት ያስከበሩና፣ የሕዝባችንንም የሕልውና መብትና ነፃነት እንደግል ችግርታቸው የሚለግሡ እየመሰሰላቸው፣ በፈለጋቸው ሚና የሚነዱትን ሕዝብ፣ በገዛ ምድሩና በገዛ ሀገሩ ውስጥ፣ ከቦታ ወደቦታ በፈለገው ጊዜ እንዳይንቀሳቀስ አገረውት ይገኛል። ይህንንም ኢሰብዓዊ እንዳቸውን፣ በአዋጅና በልዩ ልዩ ኢሕጋዊ ትዕዛዛቸው በማጠናከር መዝናናት የተፈጥሮ ስጦታው የሆነውን ሕዝባችንን፣ እንዳይንቀሳቀስ አፍነውት እያወራጩት ነው።

በራሳቸው እምነት የሌላቸው፣ እሊህ ጭብጥ የማይሞሉ የገዥ ቡድናዊ መደቦች አካል፣ በዚያ ሕዝብ መሠረታዊ የመንቀሳቀስ ፍላጎቱ ላይ ሲያገኙና

ሲቀልድ፣ ነበረም አለም። ይህ “የአትንቀሳቀስ” እገራ፣ ከድኅረ-የካቲት ጀምሮ በኢትዮጵያውያን ላይ፣ ከወረዳት መግተኝ ውስጥ እንደኛው ነው። ነጋዴው ተዘዋውሮ እንዳይነግድ፣ ሞፈር ዘመቱ ገብሬ ተዘዋውሮ እንዳያርስ፣ ሕዝቡ ተዘዋውሮ ከወገኑም ሆነ ከዘመዱ ተገናኝተው እንዳይወያዩ፣ ... በማያፈናፍን አዋጅ ከርቸሞ፣ ሲያስጨንቀው ኖሯል፣ አለም። ይህን አጭር ልቦለድ ታሪክ፣ ይህን እፈና በማስመልከት የተነደፈችና ታሪካዊ ብልጭታነቷም ይህን አሠቀቁ፣ የሰብዓዊ መብቶች አንዱ የሆነውን ክፍል፣ ረገጣና እፈና የምታንጸባርቅ ጭላንጭል ናት።

ከነፃነት ዘርፎች አንዱ፣ ከቦታ ወደ ቦታ፣ ያለአንዳች ሐሳብ፣ ቀልብ ሳይሠቅሉ፣ እንደልብ መዘዋወር መቻል ነው። በተለይም በገዛ ሀገር ውስጥ በራስ ምድር ላይ፣ የመጓጓዣውን ብርና የእግር ጣመን ይጭነቀው እንጅ ከፈለገበት መካን፣ አምባ፣ ደብር፣ መንደር ግዛት ... መሔድ፣ ማደር፣ መንገርገር፣ የየአካባቢውን ነፃና ትኩስ ጻዕር መተንፈስ፣ ተፈጥሮንም ተዘዋውሮ አይተ ማድነቅ ... ትልቁ፣ ሰው የመሆን ነፃነት ነው። በተለይም የተለያዩ መልክአ-ምድር ያላት ሀገራችን፣ በደጋ፣ በወይና አደጋ፣ በቆላ፣ በበረሐ፣ በባሕረ-ሸሽ ... የተከፋፈለች እንደመሆኗ መጠን ተዘዋውሮ ለመጎብኘት ማነኛውንም ኢትዮጵያዊ ደንጓል። “የሚበላው ዳቦ የሌለው” አትበሉኝ እንጅ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሞኞቱ አንፃር፣ እንዲያ እንዲያ ነው። በተለይም ደግሞ፣ የታሪክ ቅርሶቻችን የሚገኙባቸው ሥፍራዎች በተለያዩ ክፍለ-ሀገሮች በመሆናቸው፣ “የእገራው አዋጅ” በመንቀሳቀስ እንዳው አንፃር ያለውንም ሌላኛ ተልእኮ ይጠቀማል። እነአኩሰም፣ ላሊበላ፣ ጉንደር፣ ደብረዳሞ፣ ደብረ፣ ቢዘን፣ግሸን፣ መቅደላ፣ አንኩብር፣ አደሬ ጢቆ፣ ኑራ ሁሴን ... እዩን እዩን በሚሉበት ዘመን፣ “አትንቀሳቀሱ” ን፣ ምን እንዳመጣው ከሌላ ጉዳይ ጋር ማገናዘቡ ቀላልና አስቸጋሪም አይደለም።

በተፈጥሮ ታሪካዊ ትርጉም፣ የነአባይ፣ የነግቤ፣ የነአሞ፣ የነዋቢ ሸበሌ፣ ... ገጽታ እጅግ የሚሰብ መሆኑን የሚያውቅ ሁሉ ያውቀዋል። እንደገሙ ጎፋ ያለው “የእግዜር ድልድይም”፣ ሌላው እውቀትና ደስታ የሚያስገኝ የተፈጥሮ

ትንግርት የሚታይበት፣ የሚጎበኝ ቦታ ነው። ለእንደዚህ ዐይነቱ የመጎብኘት ፍላጎት፣ የመንቀሳቀስ ነፃነት መኖሩ ተቀዳሚና ወሳኝም ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ በየዘመኑ በተፈፀሙ፣ የጦርነት፣ የመፍለስ፣ የጋብቻ፣ የሥራ ዝውውሮች፣ ... የተነሳ ብዙ የማጎበረ-ሰቡ አባሎች፣ በተለያዩ ክፍለ-ሀገሮች፣ እንደጨው ተበትነው ይገኛሉ። ሌላው ቀርቶ የአንድ ቤተሰብ አባሎች እንኳ፣ በየምክንያቱ፣ በየቦታው ተሠራጭተው ይኖራሉ። በቆየው የሀገራችን ልምድ መሠረት የቤተ-ዘመድና የወዳጆች ተዘዋውሮ መጠያየቅ ነባር ባሕል ስለሆነ ተገናኝተው መጨዋወት፣ ፍላጎቱም፣ ግዴታውም፣ ምኞቱም ጭምር ነው። ባሕል ባስገኛቸው የጋብቻ፣ የልደት፣ የተዝካርና፣ በሌሎቹም የሐዘንና የደስታ ዝግጅቶች ከያሉበት ተሰባስቦ መገናኘት የነበረና ያለ ነው።

ይሁን እንጅ፣ ከድኅረ-የካቲት ጀምሮ በዐብዮት ስም፣ የጥቂት ገዥ ቡድኖችን ጥቅም ለመጠበቅ ሲባል፣ የተለያዩ ቤተሰቦችም ሆኑ ወዳጆች እንዳይገናኙ በአዋጅ ተደግግ እንደተነጣጠሉ ቀርተዋል። “ነጣጥለህና ከፋፍለህ ግዛ” በዚህ መልኩ

በድርጊት ሲገለፅ ቆይቷል። ናፍቆት ሲያቃጥለው ይኖራታል እንጅ፣ ፍቅረኛም ጓደኛውን፣ ልጅም እናቱን ... የማየት እድላቸው የመነመነ ነው። በእገራው ፀጥታ ውስጥ የገዥ መደቡ እንደፈለገው ይፈልጋል፣ እስረሽ ምቺውንም እንዳጠፈው አለ። በአዲስ አበባ እንኳ የስዓት እላፊው አዋጅ ባስከተለው ጦስ፣ ከቀበሌ አሥር ቤቶች ቦታ ጠቧቸው በሠንዳፋና በከርቸሌ ታጭቀዋል። ...

በተፈጥሮው ነፃ ባሕርይ ያለው የሰው ልጅ፣ አንድ ቦታ ብቻ ታፍኖና ታጅሎ መኖር አይዋጥለትም። ይህ ዐይነቱ እገራም፣ ሰብዓዊ የመንቀሳቀስ መብቱን ይፃረርበታል። አካላዊ መዋቅር ሳይቀር የመንቀሳቀስ ባሕል ያለውና ሆነንም ተብሎ የተሠራ ነው። ተጓዥ (ሎኮሞቲብ) ነው። ታዲያንን ሁልጊዜ ተለጉሞ መቀመጥ አይሆንለትም ከድኅረ-የካቲት ጀምሮ የምናየው ያገራችን አገዛዝ ግን፣ በተቃራኒው፣ ከስፍራ ወደ ስፍራ “ልውሽ፣ ድርሽ፣ ፈቀቅ፣ ገቅገቅ...” የለም የሚል ነው። የዚች አጭር ልቦለድ ጭብጥ ይህን አሠቃቂ የሰው ልጅ መብት ረገጣ አስመልክታ፣ በገጠር የሞቱ እናቱን ለመቅበር አንድ ከተማ የሚኖር

ኢትዮጵያዊ፣ ሔዶ ለመቅበር የደረሰበትን ጣጣ ፈንጣጣ በጨረፍታ ታትታለች። ይህን ኢሰብአዊ እፈና በሽንቁር ጭላንጭል ለማሳየት በመሞከሯ፣ ትልቁን የሰው ልጆች የመንቀሳቀስ መብት መደፈር የምታሳይ “የብልጭታ ነፀብራቅ” ናት መባሏም በዚህ ባሕርይዋ ነው። ይቻትላችሁ።

እናቴን ለመቅበር

“... ራሴን ከራሴ የበለጠ የሚያውቅ ሌላ ሰው እንደሌለ እምናለሁ። እኔ ራሴ እኔነቴን ለማወቅ ብዙ ዘመን እንደፈጀብኝ ተረድቻለሁ። የገዛ ራሴን ባሕርይና ዝንባሌ፣ የእኔነቴንም ጠባይ ለመመርመር ምን ያህል ጉልበትና ትዕግሥት እንዳስፈለገኝ ከኔ ውጭ የሚያውቅ የለም። አካባቢ ኃይሎች የነደፉብኝን ሥዕሎች ሳንፀባርቅ መኖሪ ግን፣ ካቅሜ በላይ በግዳጅ የፈፀምኩት እንጅ፣ በውዴታዬ እንዳይደለ አውቃለሁ። ብሎም አካባቢዬን በሙሉ በነፀብራቄ አልቀዳሁም። አለያማ፣ በሠካራም ሳብረተ-ሰብ መካከል አድጌ፣ ጥሩ ጠጭ በወጣኝ ነበር። በቅንዝረኛና በዘማዊ ሳብረተ-ሰብ ጭን ስር ተመንድጌ፣ የወጣልኝ ቅንዝረኛ በሆንኩ ነበር። በሌባና በቀማኛ ሳብረተ-ሰብ አካባቢ ጉልብጅ፣ ካራዳምቹ ወይም ከካቤኖምቹ ወይም ከደርጉቹ ጨልሌዎች የበለጥኩ መንታፊ በወጣኝ ነበር።

የራሴን ግላዊ ድክመተች በሚገባ ባውቃቸውም፣ ድክመተጅ ሁሉ እንዲያ እንዲያ የመሳሰሉት አልነበሩም አይደሉም፣ አይሆኑምም። የነቃሁ፣ የጠራሁ፣ ሙሉ ጨዋ ባልሆንም፣ የለየልኝ፣ የወጣልኝ ሙሉ ባለጌ እንዳልሆንኩ አውቃለሁ። ራሴን በራሴ የማውቀው፣ እዚህ ድረስ ቢሆንም፣ ሌሎች ስለኔ በሚሠነዘሩት እስተያየት እገረማለሁ። ደግነቱ የሚያሥቀኝ እንጅ፣ የሚያሰከፋኝ አለመሆኑ ነው። የፈለገውን ያስተያየት ገመድ ቢተከትብ፣ እኔን ሊሸብበኝ እንደማይችል አውቃለሁ። የፈለጋቸውን የመሠናክል ወጥመድ ቢኩለኩሉ፣ እኔን እንደማያደናቅፈኝ እምናለሁ።

እንዳንዴም ከንቱ ሙከራቸው ሁሉ ሲታሰብኝ፣ ስለራሴ ሳይሆን፣ ስለራሳቸው አዝናለሁ። እንዲህ ዐይነቶቹ ሰዎች፣ እነዚያን መሰል እስተያየቶች ሲሠነዘሩ፣

የራሳቸው መነሻና የግላቸው አመለካከት አስገድዷቸው እንደሆነ ይታያል። ከምን ላይ ተነስተው፣ በምንስ አመለካከት፣ የሚለውን ሐተታዊ ጥያቄ ግን፣ ማንሳትና መተንተን ማንነታቸውንና ምንነታቸውን ለመረዳት ያስችላል። ሸረ ለመሆኑ፣ እንዲህ፣ የወለደችንን እናቴን፣ ቢቻል አስታምሜ ባይቻልም ለመቅበር፣ የሚከለክሉ ጉዳዮች ከምን የፈሉ መፃፋት ናቸው? ...” እያለ ልቡን እንደሳተና እእምሮውን ነካ እንዳደረገው ሰው፣ እቤቱ የናቱን መርዶ ስምተ፣ ከጥቂት ጓደኞቹ ጋር ተቀምጦ በእንቡዘ-ልብ የሚያነበንበው ትዝታ ነው።

እድሜው አቅሙ-አዳም ቢደርስም፣ አልተዳረም። “ሚስትና ጉንፋን” እንዲሉ፣ አጣማጁን ማግኘት ተስኖት ሳይሆን፣ በየሰበብ እስባቡ ዘግይቶ ነው። ተምሮ፣ ሥራ አግኝቶ ቤት ሠርቶ፣ ቆሳቆሶች ተሟልተውለት፣ ለትዳር ዝግጅት ላይ ነበር። በተለይም፣ “ሠርግህን ሳላይ እንዳልሞት” እያሉ፣ ያስጠነቅቅት የነበረ እናቱ፣ የዩኒቨርሲቲውን ትምህርት እስኪጨርስ እንዲታገሡት ብዙ ጊዜ ይማጠናቸው ነበር። ሩሳም ትንሽ ጥሪት ልያዝ፣ ጉቹ ልቀልስ፣ እያለ፣ የናቱን ጥያቄ ሳይመልስ ብዙ ጊዜ ቆይቶ ነበር። ወላጅ አባቱ፣ ገና እሱ በሕፃንነቱ እንዳለ፣ ከዓለሙ በሞት ስለተለየ፣ እንደ እናቱ፣ እንደ አባትም፣ እንደ እናትም ሆነው ስላሳደጉት፣ የናቱ ወለታ፣ የሰማዩን ያህል እንደሚከብደው ዘወትር ይሰማዋል። ስለዚህም ነበር፣ ትዳር መሥርቶ፣ ወላጅ እናቱንም ካሉበት ክፍለ ሀገር፣ አዲስ አበባ በማስመጣት ከቤተ-ሰቡ ጋር ባንድነት ለማኖር በማሰብ ላይ እንዳለ፣ ድንገት የናቱን መርዶ የሰማው።

ይህ አሳዛኝ ወጣት፣ አኖራዎስ ይባላል። ይህን ስም ያወጡለት ወላጅ አባቱ ናቸው። ምን ማለት እንደሆነና ለምንስ በዚህ ሥያሜ እንደጠሩት፣ እናቱም ይሁኑ ራሱ የሰሙ ባለቤት አያውቁም። ከትምህርት ቤቶችና ከመንግሥት መሥሪያ ቤቶች መዝገቦች ላይ ሳይቀር፣ በይፋ ተመዝግቦ ሲጠራበት፣ ከሠላሣ ዓመታት በላይ አልፏል። የሚሠራው በተመረቀበት የንግድ ሙያ ተመደቦ፣ ከአዲስ አበባ ንግድ ምክር ቤት ነው። መኖሪያው ግን፣ በሞላኝነት ተመርቶ፣ በብድር ከሠራው፣ ከኩቱቤ አካባቢ ነው። በዶሞዝ ሰሞን ብቻ የሚያመጣት እንዲት

ከርካሃ ሸክሳ አለችው። ያውም ቢሆን፣ በጣም ሲነሸጠው እንጅ፣ በብዙ የደሞዝ ወቅቶችም ያላወጣበት ጊዜ አለ። ወረት ለሚፈጥሩ ብርቅዬ ነገሮች፣ በጣም ቁጥብ ነው። ባለባበሱም ሆነ ባኗኗሩ ግድየለሽ ነው። የፀደይ ልብስ የበጋ ልብስ...የሚሉ የየወቅቱ ልብሳዊ ዘዬዎች ትዝም አይሉት። ለወረት ተብሎ የሚደረግ ነገር ሁሉ፣ በሽታው ነው። ለጤናው በማሰብ እንጅ፣ ለወብት ሲል ፀጉሩን ያስተካክለበትም ሆነ ያበጠረበት ወቅት፣ ትዝም አይለው። ለናዜራ ስሜቶቹ የተንበረከከባቸው ጊዜዎች፣ በጣም ወሱን ናቸው። ተንኩል የሚባል ነገር፣ ሊያደርገው ቀርቶ ሌሎች ሲፈፀሙ ሲያይ፣ እጅግ ያዝናል። ከየዋህነቱ የተነሣ፣ ባልንጀሮቹ ሁሉ “በጉ” የሚል ሥያሜ ሰጥተውታል። የዋህ ይሁን እንጅ፣ የዋህነቱ ድንበር አለው። ጌታ በሎሌው ላይ ሲፈነጭበት፣ ሀብታም በደሀው ላይ ሲያገራበት ብልጡ በሞቶ ላይ ሲያገፈበት፣ ከበርቴው በላብ አደረ ላይ ሲጋልብበት፣ ጉልተኛው በገባሩ ላይ ሲሸናበት ... አጋጥሞት ባየ ቁጥር፣ ዛር የሠፈረበት ባለአዶ ከብሬ ይመስል፣ በንዴት ያንቀጠቅጠዋል። አንዳንዴም ሁኔታው አላስቸል ብሎት ቡራከረዩ በማለቱ፣ ባለጉልበተኞች ይዘው “ቸብቸብ” የተደረገበት ወቅት ነበር።

ወጣት አኖራዎስ፣ በበጉ ምግባሩና በሽጋ ባሕርዩ፣ የማያውቀው የጉረቤት ሰው የለም። ቅንነቱና የተገራ ጠባዩ ያለአባት ያደገ፣ አያስመስለውም። በወላጅ እናቱ ግለኛ ርዳታ ያደገ ቢሆንም፣ “ሴት ያሳደገው ፣” የሚያስኝ ባሕርይም ሆነ ዝንባሌ አልነበረውም። ወላጅ እናቱም፣ አካባቢው ካስገኘላቸው ሥርዓት፣ በጉውን እየመረጡ ተጨንቀውና ተጠበው ነው፣ በእንክብካቤ ያሳደጉት።

“የእንጆራ አባት” ተግሣፅና በትር እንዳይደርስበትም በማሰብ፣ ሌላ ወንድ ሳያውቁ በብቸኝነት የኖሩትም ለአኖራዎስ ልጃቸው ሲሉ ነው። ገና ሕፃን ሆኖ በባላገር ሳለ፣ ለእረኝነት ተግባሩ ወደተሠማራበት መስክ ድረስ በመሔድ፣ ምግብ ሲያቀርቡለትና መንፈስ-ጠንካራ እንዲሆን የሚያስችሉትን፣ የተለያዩ ተግባራዊ ምክሮችን ሲለግሡት ያያቸው ሰው ሁሉ፣ ላንድዬ ልጃቸው ምን ያህል እንደሚገሠፈሠፋለት ያውቅ ነበር። የሚች አባቱ ታናሽ ወንድም የነበሩ አጉቱ፣

የሚኖሩት ከመናገሻው ከተማ ስለነበር፣ አዲስ አበባ በጉልማሳነቱ ወራት እምጥተው ያስተምሩት ነበር። አገቱም ቢሆኑ፣ እንደ ወላጅ አባቱ፣ በአፍላ ዘመናቸው በድንገተኛ እደጋ ስለሞቱበት፣ አኖራዎስ አብዛኛውን የትምህርት ዘመኑን ሊቋቋምና ሊገፋ የቻለው፣ ልዩ ልዩ የጉልበት ሥራዎችን በመሥራትና ራሱን ያለንዳች ረዳት በራሱ ጥረት ብቻ በመደገፍ ነበር። በዚያ ረዥም ዘመናት ውስጥ፣ ለተወሰኑ ጊዜያት ብቻ ዕድል አግኝተ፣ እናቱ ከሚኖሩበት የትውልድ ቦታው፣ ወለንጭቲ ብቅ ብሎ ጠይቋቸዋል። ትልቁ ዓላማው ግን ትምህርቱን ጨርሶ ሥራ እንደያዘ፣ ወላጅ እናቱን አዲስ አበባ እምጥተ፣ ከሚበላው እያበላ፣ ከሚላብሰው እያለበሰ ለመጦር ነበር። ግን ታመው ሞቱ።

የወላጅ እናቱን ሞት መርዶ ሰምተ፣ ሀዘን ላይ መቀመጡን ያወቁ፣ የወላጅ እናቱ የድሮ ጓደኛ የነበሩ አንዲት ጠጅ ነጋዴ እመቤት፣ ከሀዘኑ ተከፋይ ለመሆንና ለማፅናናት፣ ከሚኖሩበት ሠፈር፣ ከጉለሌ ይመጣሉ። ወትሮም ቢሆን የናቱ አደራ ስላለባቸው፣ አልፎ አልፎ ብቅ እያሉ ይጠይቁት የነበሩ ናቸው። አኖራዎስ ከመኖሪያ ቤቱ፣ ከጥቂት ጓደኞች ጋር ተቀምጦ በሐዘን ላይ እንዳለ እኝህ እመቤት፣ “እህቴ እህቴ ምን አገኘህ?” እያሉ ደረታቸውን እየመቱና እያለቀሱ ይገባሉ። ያገር ደንብ ነውና፣ እቤቱ ውስጥ ያለው ሁሉ ልቅሶውን ተቀብሎ ካለቀሰ በኋላ፣ ለሴትየዩቱ የሚያርፋበት መቀመጫ ይሰጣቸዋል። እመቤቱም ልቅሶአቸው ጋብ ካለ በኋላ፤

“አንተዬ አኖራዎስ! እኔን አፈር ይብላኝና፣ እንዲያ ሲንሰፈሰፋልህ ሞተው ይረፋ!”

“አዎን፣ ይኸውልዎ፣ አንድ እጅ ብቻ ነበረኝ፣ እሱንም ተቆረጥሁ”

“ለመሆኑ መቸ ነው ያረፋት!”

“ትላንትና ሣምንቷ አለፈ!”

“እንዴ ቆይቷልና!”

“አዎ ዘጠኝ ቀናት ሆነ!”

“ለመሆኑ አንተ የሰማኸው መቸ ነበር?”

“ገና በጠና ታማ ለመሞት ስታጣጥር ሳለች ነበር!”

“ታድያ ሔደህ አየኻቸው እንዴ?”

“ሞክራ አልተሣካልኝም!”

“ድራሼ በጠፋ! መሔድ አልቻልክም?”

“እኔማ ምኞቴና ሐሳቤ፣ ሌላው ቢቀር፣ ማለቴ በክብር መጦሩ እንኳ ቢቀር፣ እዚሁ እኔውጋ እምጥጭ ለማስታመም ነበር! አልሆነልኝም እልዎታለሁ!”

“ለመሆኑ ምን ዐይነት ዘመን ላይ ደረሰን ይሆን? ሰው ወላጅ እናቱን እንኳ ለማስታመም ያልቻለበት ቀውጢ ዘመን! ሸረ ለመሆኑ የመሔጃ ፈቃድ ለማግኘት አመልክተህ ነበር?”

“እንዴታ! እግራ ብቻ ሳይሆን ጉረሮዬ ጭምር እስኪነቃ ድረስ ነበራ!”

“ምን መልስ ሰጡህ?”

“ማዕከላዊው አመራር ውስጥ ጥያቄህ እየተጠና ነው” የሚል ነው!

“ጥያቄህ እንደተሠቀለ ሣለ ነዋ፣ እናትህ የሞቱት!”

“አዎን! ያረፈችው ማመልከቻዬ ተንጠልጥሎ እንዳለ ነው!”

“እኔኮ በጣም የሚገርመኝ፣ ያሠራራቸው የጅራፍ ቀግ ያን ያህል ረዝሞ፣ መንዛዛቱና መንቻልጆሉ ብቻ ነው!”

“እዩ ይተውኝ እባክዎ፣ እንደፈለጉ መጓዝ፣ በተመኙት አከባቢ ተንቀሳቅሶ መዝናናትም ሆነ፣ ጉዳይን ማከናወን ቀደም ቀረ!”

“ውነትህን ነው! መላወስኮ አልቻልንም! ድሮኮ ማር እንኳን ለመግዛት፣ በመርሐ ቤቴ ቆላና በጉጃም ገጠር ሳይቀር፣ በየሣምንቱ እየተመላለሰንበት ነበር! ዛሬ እዚሁ ከተማችን ውስጥ እንኳ፣ የቦሌው እንጠጦ፣ የገፈርሳው ኩተቤ መዘዋወር አልሆነለትም! ያሳዝናል!”

“በተለይም፣ ይህ እኔ የምኖርበት ቀጠናና ቀበሌ፣ እንደ አንዳንዶቹ ቀበሌዎች፣ ያድኃርያን ቀበሌ የሚል ስም ስለተሰጠው፣ ያለው ቁጥጥርና ክትትል፣ በጣም ጥብቅ ነው። የቀበሌዎቹ ሹሞችና ዐብዮት ጠባቂዎች ጭምር በአድኃርያን መልክ

ሰለሚታዩ፣ የቀበሌው ነዋሪ ለሚያቀርበው ማመልከቻ ሁሉ፣ ውሳኔውን የሚያገኘው፣ ከሌላ የተራማጅ ቀበሌ በሚመጡ ሹማምንት ነው።”

“ምን የናገተ ቀበሌ ብቻ ፣ የየትኛውም ተመሳሳይ ነው። በየምሽቱ እኔጋ

የሚመጡ፣ የየቀበሌው ሰዎች ሁሉ ሲያማርሩ ሰምቻለሁ ፣”

“ምን ማለትዎ ነው ፣ ማን ያልተገኘና ግራ ያልገባው አለ ብለው ነው ?

የማያፈናፍኑ ድርጊተኛ እየደረጁና እያደጉ በመምጣት ላይ ናቸው።”

“ምን በመምጣት ላይ ናቸው ትላለህ ፣ መጥተዋል እንጅ ፣ ወላጅን ከልጁ፣ ሚስትን ከባሏ፣ ዘመድን ከዝማዳ ሲያራርቀውና ሲለያየው እያየን ፣ እንዲያማ ባይሆን ኖሮ፣ እንደ ወላጅ እናትህን መቅበር፣ መቻ ያቅተህ ነበር ፣ ምን እንተ ብቻ ፣ እኛ ሁላችንም ተገኝተን፣ በሥርዓት በሸኘናቸው ነበር ፣”

“አዩ ይተውኝ፣ እንጀቱ ነው የተቃጠለው ፣”

“እንተ እንኳ፣ ክፋት የማታውቅ፣ ተንኮል የሌለብህ ሰው ነበርክ ፣ እንዴት ሊከለከሉህ እንደቻሉ ገርጥኛል ፣”

“ምን መከልከል ብቻ፣ እንከራተቱን እንጅ ፣ እዚህ፣ እንዴ ቀጠና ሹምጋ፣ እንዴ ቀበሌ ሹም ዘንድ፣ እንዴ ዐብቶት ጠባቂዎችጋ፣ ከዚያ ደግሞ ከፍተኛ ዘንድ የተንገላታሁባቸው ሰዓተኛ ጥቂት አልነበሩም። ከዚህ እንዳለቀልኝ፣ ደረቅ ጣብያ በማበል ከታወቀው የትውልድ ቦታዬ ለመድረስ፣ በየጣ ቢያው ያልደርሱብኝ ፈተና የለም። ከአቃቂ ጀምሮ እስከ ናዝሬት ለመድረስ አራት ቀናት ፈጅተብኛል።”

እንዴ የመታወቅያ ወረቀቱ በቂ አይደለም ሰባል፣ እንዴ፣ ለማስተላለፍ የበላይ ትዕዛዝ እንጠብቃለን ሰባል፣ የኋላ ኋላ መጨረሻ ላይ፣ በናዝሬቱ ከተማ የፓሊስ አባሎች፣ ወደ ወለንጪቲ የምጓዝበት ጉዳይ የሚያስጠረጥር መሆኑ ተነግሮኝ፣ በቀጥታ ወደ አዲስ አበባ እንድመለስ ተደረገ። የትውልድ ቦታዬ፣ ወለንጪቲ መሆኑ እየታወቀ ወላጅ እናቴ በዚያ መኖሯ እየተረጋገጠ፣ በተለይም በአሐዜ ዓለም ተይዛ ለሞት በማጣጣር ላይ በመሆኗ፣ ያስቸጋይ መልእክት ማስተላለፍ እየታወቀ፣ “የወለንጪቲ ጉዞህ ያስጠረጥራል ...” ሲባል፣ የተሰማኝ ገዳትና ብሽቀት መግለጫ አላገኝለትም። ደግነቱ፣ ብሽቀቱ ለተወሰኑ ደቂቃዎች

ያህል ሲያርበተብተኝ ከቆየሁ በኋላ፣ ቀኑን ሙሉ ደብተኝ መዋሉ ብቻ በጆኝ እንጅ፣ ጤናማና ገቁ ብሆን ኖሮ፣ በራሴም ላይ ሆነ በሌላ ሰው ላይ፣ የከፋ እርምጃ ከመውሰድ ወደ ኋላ አልልም ነበር ??

“አይ ልጄ ፣ መታገሥ ነው እንጅ፣ መናደዱም ምን እርባና ይኖረዋል ብለህ ነው ?”

“አረ ይተውኝ ፣ በናት ሞት ላይ የሚደረግ ትዕግስት፣ ምን ረብህ አለው ብለው ነው ? የኔ ጅልነት ማርኩኝ፣ ወይም ለመኖር ያለኝ ፍላጎት አሸንፎኝ፣ ይሆናል እንጅ፣ በገዛ ሀገሩ፣ በገዛ ወገኑ፣ በገዛ ምድሩ ... ለሚኖር ዜጋ፣ ብሔራዊ ክብሩን ተገፎና፣ ሰብአዊ ነፃነቱን ተነፍጎ፣ እየተሸማቀቁ ከመኖር የበለጠ፣ ምን የከፋ ሌላ ውርደት ሊያጋጥመው ይችላል ? በዚህ ዓይነቱ ህላዌ ሲንገላጆቻና ሲያደዘድዙ ከመኖር ይልቅ፣ አለመኖር ይመረጣል። በሕይወት መጨማሪያ፣ በተፈጥሮው ክብር ለሆነ ሰው፣ ምርጫው አይደለም። የሚቻል ከሆነ፣ ሊለወጥ የሚችልበትን ዘዴ መሞከሩ ያዋጣል። አለያም፣ አንዳንድ ቆራጥ ወገኖቻችን ያሳዩንን አርአያነት፣ መከተል ይኖርብናል። የነ አቶ ዘካርያስ ጉዳና፣ አማራጭ የሌለው ጥርጊያ መንገድ ነው። በተጓዘበት መንገድ መከተል፣ በውርደት ከመኖር ይልቅ፣ በክብር መሞትን ያስገኛል ፣ በርግጥ ከነአቶ ዘካርያስ ቆራጥነት፣ መማር ይኖርብናል። አይመስላችሁም እንዴ ወንድሞቼ ?” ሊያስተዛዝኑት የተቀመጡቱን ጓደኞቹን ይጠይቃል።

“እነ አንተዬ፣ አቶ ዘካርያስ ደግሞ ማን ነው ?” አሉ እንግዳዋ ወይዘር።
“እዚሁ ኩተቤ የሚኖር ጉረቤታችን ነበር ፣” አለ ከጓደኞቹ አንዱ ።
“ምን ያጋጠመው ይሆን ? ያልሰማነው ትንግርት በየሠፈሩ ሞልቷልእኮ ፣”
“በደረሰበት ችግር ተበሳጭተ፣ ያበሳጩትን ይዞ ያለፈ ነው ፣”
“መቻ ይሆን ይህ ደግሞ የተፈፀመው ?”
“ሦስት ወራት ያህል አልፎታል ፣”
“የማይደረግ ነገር የለም ምን ነበር የተፈፀመበት ?”
“አዩ ፣ የሱማ ሁኔታና የተፈፀመበት ግፍ ያሳዝናል ፣”

“ምን የማይፈፀም ግፍ አለ ብላችሁ ነው።”

“ቡሉ ላይ የደረሰው የተለየ ነው። ... በዚያ፣ አዋጅ በየቀኑ ይፈስ በነበረበት ወቅት ነው። የሚሠራው ትልቅ ኃላፊነት ያለበት የኢንጅነርነት ሥራ ነበር። ምድብ ሥራው ዐየር መነገድ ነው። ቦሌ ፣ እሱ መብረር ይችላል ብሎ ውሃኔውን በፈርማው ያላፀደቀለት ጄት አሮፕላን ሁሉ፣ ከቦታው መንቀሳቀስ አይችልም። ታዲያ በዚያ ሰዎች በአንድ የተወሰነ የጊዜ ገደብ ውስጥ፣ ሁለት የተለያዩና እርስበርሳቸውም የሚቃረኑ ተፅዕኖዎችን አዋጆች ይወጡ ነበር።

አንድ ዕለት ቀኑን ሙሉ “የየትኛውም መሥሪያ ቤት ሠራተኞች፣ በምድብ የሥራ ጊዜያቸው ወቅት፣ በምድብ ሥራቸው ላይ የማይገኙ ቢሆን፣ እንደ አድጋርያንና እንደ ፀረ-ዐብዮተኞች ተቆጥረው፣ ከፍተኛ ዐብዮታዊ እርምጃ ይወሰድባቸዋል” የሚል አዋጃዊ ማስጠንቀቂያ ሲነገር ይውላል። በዚያው ዕለት፣ ማታውን ደግሞ “ፀረ-ዐብዮተኞች፣ የፖለቲካ አሻጥር ለመፈፀም ስለተደረሰባቸው፣ በቁጥጥር ሥር ለማዋል፣ በሚወሰደው እርምጃ በጣም አስፈላጊ ሆኖ ስለተገኘ፣ ነገ ማንኛውም ተሸከርካሪ ካለበት ቦታ እንዳይንቀሳቀስ!” የሚል ሌላ አዋጅ ይወጣል። አቶ ዘካርያስ ከዚህ ከኩተቤ መኖሪያ ቤቱ፣ ለሚመለከተው የመሥሪያ ቤቱ የበላይ ኃላፊ፣ ስለሁኔታው በተቀዳሚ በስልክ ከነገረ በኋላ፣ መኪናውን ከቤቱ አስቀምጦ ረዥም ጉዞውን በእግሩ ይይዘዋል።

የዕለቱ በራሪ ጄት አውሮፕላኖች ሁሉ፣ አቶ ዘካርያስ፣ ቦሌ እስኪደርስ ድረስ፣ መጠበቅ ነበረባቸው። ልዩ የመጓጓዣ ፈቃድ የነበራቸው የውጭ ሀገር መንገደኞችም፣ ያለውዴታቸው፣ ያቶ ዘካርያስን መድረስ መጠበቅ ነበረባቸው። በእግር መጓዣ ልምድ ያልነበረው አቶ ዘካርያስ፣ የሁለት ሰዓት ጊዜ ያህል፣ ከምድብ የሥራ ሰዓት ጊዜው ዘግይቶ ይደርሳል። የሚጠበቅበትን ተግባር አካናቀው፣ የዕለቱ መንገደኞች ጉዞአቸውን ከቀጠሉ በኋላ፣ አቶ ዘካርያስ፣ በምድብ የሥራ ሰዓት ጊዜው፣ በወቅቱ አለመገኘቱ፣ ሌላ አሻጥር ሲያካናቀውን ነው፣ በሚል ግምት አስጠርጥሮት፣ ወዲያው ለምርመራ፣ ወዳልታወቀ የቀበሌ

ከፍተኛ እሥር ቤት ይወሰዳል። ከዚያም ቀን ጀምሮ ለአንድ ወር ያህል፣ የት እንደደረሰ የሚያውቅ ሰው አልነበረም።

ወሩን ጨርሶ እንደተለቀቀ፣ ስምንት ቀን ባልሞላው ጊዜ ውስጥ፣ አስፈላጊውን ግላዊ ዝግጅት አድርጎ፣ አንድ ወር ታስሮ ሲማቅቅ ወደ ነበረበት አካባቢ ሔዶ፣ በጊዜው የነበሩትን የቀበሌውን ባለሥልጣኖች ከረፈረፈ በኋላ በመጨረሻ ላይ፣ በያዘው መሣሪያው ራሱን ያጠናቅቃል። እንዲያውም በሠፈራችን ዘካርያስ የሚለው ሥያሜ ተረስቶ “ሣልሳይ ቴዎድሮስ” ነው የሚባለው።

“በቃህ ፣ በቃህ ፣ ልጄ። ብሶት ለያዘው ሰው፣ ማጭድ አታውሰው ፣ አኖራዎስ ወጣት ልጅ ነህ። ተድረህ፣ ተኩላህ፣ ገና ዓለምህን አላየህም። በስንት ሥቃይ ስትማር ኖረህ፣ ገና አሁን ሥራ መጀመርህ ነው። ሁኔታው ቢያሳዝንም የሞቱትን እናትህን እንደገና በሕይወት ማግኘት አትችልም። ሀዘንህን ሞጥ አርገህ፣ ኑሮህን መመሥረት ይኖርብሃል። በወረደብን መጻፍ፣ በየቤቱ ያልቆሰለና ያልነደደ ሰው አይገኝም። ርግጥ ፍቃድ አግኝተህ፣ እናትህ ካለብት ሔዲህ እስታመህ ብትቀብራቸው ኖሮ፣ ሀዘንህ በመጠኑም ቢሆን ይከፈልልህ ነበር ፣ ይኸ መቸም ቀላል ሠቀቀን አይደለም ፣ ግን ምን ያረጓል ፣ እናንተም ጓደኞቹ ምክሩት ፣ እፅናኑት ፣ የፈሠሰ ውሃ አይታፈስም ።

“ሌላው ቢቀር፣ እስከሬኔ የወደቀበትን መቃብሯን፣ ሔጄ ማየት አለብኝ።”

“እሱማ ያደርሰሃል፣ ቀስ ብለህ እንደገና አለስልህ መጠየቅ ትችላለህ። ማመልከቻህን ስትፀፍም የልመና ቃና ያቤታ ሽታ፣ አክልበት። እንዲሁ በደረቁ፣ እንድሔድ ይፈቀድልኝ ብቻ ብትላቸው፣ ደስ የሚላቸው አይደሉም። ስምተኸኛል ?”

“አዩ ፣ እርስዎ ቢቸግርዎና ቢጨንቅዎ ነው እንዲህ የሚሉኝ ፣ ጸረ እኔ በመለማመጥ ነበር፣ ፊትም የደፍኩላቸው ፣ አያምኑኝ ይሆናል ፣ ማመልከቻዬን፣ አሁንም ቢሆን አልጣልኩትም ፣ ይኸውልህ ፣ እስቲ ይስሙት አንብላቸው ፣ (አጠገቡ ላለ ጓደኛው ወረቀቱን ይሰጣል)

“እኔ እምንሐለሁ። እነሱ የሚፈልጉትን ዝንባሌ ለመግለጥ ያህል ነው። በደንብ አውቃቸዋለሁ። በየምሽቱ እኔ መጠጥ ቤት ይመጡ የለም ፣ የየትኛውም ቀበሌ ቢሆኑ፣ ጠባያቸው አንድ-ወጥ ነው ፣

“ላንብልዎ ፣ የፃፈው ማመልከቻ እንዲህ የሚል ነበር ፣”

... ለኩተቤ ቀበሌ ሊቀ መንበር፣

የተለመደው ዐብዮታዊ ሰላምታዬ ይቀርባል።

ጌድ ሊቀ መንበር እንደሚያውቁትና እንደሚያምኑበት ሁሉ፣ ለማንኛውም ሰው፣ ከዐብዮትና ከሕዝብ ቀጥሎ የወላጅ እናት ፍቅር ይኖረዋል። በተለይ እኔ፣ በወላጅ እናቴ ላይ ያለኝ ፍቅር፣ እጥፍ ድርብ ነው። ሌላውን መዘርዘር ባያስፈልግም፣ ያለአባት ያሳደገኝ እናቴ፣ ልዩ ፍቅር ልታሳድርብኝ የበቃች፣ ባለውሳታዬ ናት። ከዛሬ ነገ ተሟልታልኝ፣ እጠራታለሁ እያልኩ ስመኝ፣ ካለፈው ወር ጀምሮ፣ በጠና ህመም ላይ መገኘቷንና፣ ብዙም ቀን ልትቆይ፣ አቅም የማይኖራት መሆኗን በመግለጽ፣ መልእክት አስተላልፋልኛለች። ጌድ ሊቀ መንበር የሚያውቁንን ያህል፣ በአብዮታችን ላይ፣ ምንም ዓይነት ደባ ያልፈጸምኩ፣ ነፃ ሰው መሆኔ ተገልጾ፣ እናቴ በሕመም ላይ ከምትገኝበት፣ የትውልድ ቦታዬ ሔጄ እንድጠይቃት፣ አስፈላጊው ፈቃድ እንዲሰጠኝ አመለክታለሁ። ...” የሚል ነው።

“እናት፣ ሀገር እንጅ፣ ወላጅ አይደለችም ብለውህ ይሆናላ ፣”

“ይቆዩኝ ፣ ይኸውልዎ፣ ለማመልከቻዬ የተሰጠኝ ምላሽ እንብላቸው።”

“እባክህን የሚሰጡትን መልስ አውቀዋለሁ ፣ ከማር የጣፈጠ መሆን አለበት ፣ ቸግሩ ግን ማስፈጸሙ ላይ ነው ፣”

“የተጻፈለት የፈቃድ ደብዳቤ የሚከተለው ነበር።” አለ ጌድኛው እያነበበ ...

ለሚመለከተው ሁሉ

በያሉበት፣

ለብዙ ዘመናት የደለበን ነባር አስተሳሰብ፣ በአንድ ወሱን ጊዜ ውስጥ ለማስወገድ እንደማይቻል ሁሉ፣ አንዳንድ ግለ-ሰቦች የሚያንፀባርቁትን፣

የኋላ ቀር ባሕልና የመንፈስ ዝንባሌ ለመቆጣጠር፣ ጊዜ እንደሚያስፈልግ የታወቀ ነው። በቀበሌያችን የዐብዮት ተግባራዊ ሥምሪታችን ላይ፣ የጊዜው አስቸጋሪ የአሠራር መሠናክል እየሆኑ ከሚያጋጥሙን ነገሮች ውስጥ፣ ሠርግ አለብኝ፣ ተዝካር ላውጣ፣ ዘመዴን ልጠይቅ፣ ... እያሉ፣ ከቦታ ወደ ቦታ ለመዘዋወር፣ በየጊዜው በማመልከቻ የሚጠይቁን ግለ-ሰቦች ሁኔታ ይገኝበታል። ዐብዮታችን እየተጣጣፈ በመጣበት በአሁኑ ወቅት፣ ፀረ-ዐብዮተኞችና አድኃርያን፣ እንዲህ ያለውን ጥያቄ መከታ በማድረግ፣ ልዩ ልዩ አሻጥሮችን መሥራታቸውም አይዘነጋም። በዘመነ-ዐብዮትም፣ የዘመድ ጥያቄና የመሳሰለው ተግባር ሁሉ፣ ተቀዳሚነት የሚሰጠው ጥያቄ አለመሆኑ ግልጽ ነው። ሆኖም የቀበሌያችን ነዋሪ የሆነው አቶ አኖራዎስ፣ የናቱን መታመም በማስረጃ ጭምር ስላቀረበና፣ ከዚህ ቀደምም በቀበሌያችን የፈፀመው ምንም ዓይነት ወንጀል ያልተመዘገበና፣ ፀረ-ዐብዮት ድርጊት ያልሠራ ስለሆነ፣ በሽዋ ክፍለ ሀገር፣ በየረርና ከረዩ አውራጃ፣ በወለንጭቲ ወረዳ፣ በቀበሌ ሦስት የሚገኙትን እናቱን፣ ለተወሰነ ጊዜ ጠይቋቸው እንዲመጣ፣ አስፈላጊው የመተላለፍ አብዮታዊ ትብብር እንዲደረግለት እንጠይቃለን። ሆኖም ፀረ-ዐብዮተኞች ሁሉ፣ እውነተኛ ገፀ-ባሕርያቸው እስካልተከሠተ ድረስ፣ ሥውር መሆኑ እውቅ ነውና፣ ይህ የቀበሌያችን ነዋሪ በሚዘዋወርበት ሁሉ፣ አስፈላጊው ቁጥጥር ላልተ፣ የሚፈፀመው ወንጀል ቢኖር፣ ኃላፊነቱ የማይመለከተን መሆኑን፣ በበኩላችን አስቀድመን እንገልጻለን።

ከዐብዮታዊ ሠላምታ ጋር ፣

“አላልኳችሁም ፣ እንዲዘዋወር ፈቅደንለታል ካሉ በኋላ፣ ለሚፈፀመው ሌላ ወንጀል፣ ኃላፊነቱ አይመለከተንም የሚለውን ሐሳብ ምን አመጣው ፣ የሌሎቹስ ቀበሌያች ሹሞች፣ ምናቸው ሞኝ ነው ፣ በበኩላቸው እነሱም መዘዋወሩን ቢከለክሉት፣ ጥፋታቸው ከምን ላይ ነው ? “ሥጋውን ሰጥተው፣ ቢላዋውን ከለከሉት” እንደሚባለው አይደለም እንዴ አሠራራቸው ። እንዴው አያድርስ

ብቻ ፣ አያጋልጥ ማለት ይሻላል እንጅ፣ ውልፍት ከማያስኘኝ ዘመን ላይ ነው የደረሰኝው ።

እኔ እዚያ ጠጅ ቤቱ ሆኜ፣ በየቀኑ የማልሰማው የብሶት ዐይነት የለም። ግማሹ ከከተማ ባላገር ሔዶ፣ ግማሹ ደግሞ ከባላገር ወደ ከተማ መጥቶ፣ የቀረውም ካንዱ ቀበሌ ወደ ሌላ ቀበሌ ሔዶ፣ ያልደረሰበትና ያላጋጠመው ትንግርት አይገኝም። የዘመድ መጠየቅን ጉዳይ ትተን፣ በሥራ ምክንያት እንኳ፣ የሚዘዋወሩ ሰዎች የሚደርሰባቸው ፍዳ፣ የቱን ያህል የሚያሰቅቅ ነው።

ትዝ ይለኛል፣ በዚያ ሰዎች፣ አንድ ከጉንደር የመጡ አረጋዊ አዛውንት፣ ቤቱ ጠጅ ሊጠጡ መጥተው፣ እንደ ሕፃን ልጅ እያለቀሱ ያጫወቱኝ ብሎት፣ አንጀቴን ነበር የበላው። ያንድ አውራጃ ዳኛ ናቸው። እዚህ ካለው የፍርድ ሚኒስቴር የሚያስመጣ፣ የሥራ ጉዳይ አጋጥሟቸው፣ አስፈላጊውን ከቦታ ወደ ቦታ መዘዋወር የሚያስችሉ ማስረጃዎች ይዘው፣ አዲስ አበባ ይመጣሉ። ብታዩዋቸውአት፣ ለዓይን የሚከብዱ አዛውንት ናቸው። ታዲያንን አዲስ አበባ እንደደረሱ፣ የሚያርፉበት ሆቴል ይፈልጉና፣ መርካቶ ውሰጥ ያገኛሉ። ማንነታቸውን ማረጋገጥና ስለ እንግዳውም ለቀበሌው ሹም መግለጫ መስጠት ግዴታው ስለሆነ፣ የሆቴሉ ባለንብረት ለቀበሌው ይነግራል። ራታቸውን በልተው ሊተኙ ሲዘጋጁ፣ የቀበሌ የዐብዮት ጠባቂዎች ይደርሱና፣ አዛውንቱ መታወቂያቸውን እንዲያላዩ ይጠይቃሉ። ከትንሽ ቆይታ በኋላ፣ የመ/ቤትዎ መታወቂያ፣ ከቢሮ ሰዎች ጋር በመመሳጠር የተገኘ ይመስላልና፣ የሚኖሩበትን የቀበሌ መታወቂያ እንፈልጋለን ይሏቸዋል። አዛውንቱ ዳኛ ግን፣ የመ/ቤታቸው መታወቂያ ብቻ በቂ መስሏቸው፣ የቀበሌያቸውን የነዋሪነት መታወቂያ አልያዙም ነበርና፣ በቀጥታ ወደ ቀበሌው እሥር ቤት ይወስዷቸዋል።

ጉንደር ያለው ቤተሰባቸው፣ አዲስ አበባ ናቸው ይላል። ያዲስ አበባው ዋና መ/ቤታቸው፣ ጉንደር ናቸው ብሎ ያስባል። አዛውንቱ ዳኛ ግን በመሐል የት እንዳሉ ሳይታወቅ፣ ለ40 ቀኖች ያላስታዋሽ በቀበሌ መሀኒ ቤት ይማቅቃሉ። የኋላ ኋላ፣ አብሯቸው ታስሮ የነበር ሰው፣ ከቀበሌው ሲለቀቅ፣ ፍርድ ሚኒስቴር

ሔዶ፣ ስለሁኔታቸው በመንገሩ ብቻ፣ ሊፈቱ መቻላቸውን፣ እንባ እየተናነቃቸው አጫውተውኛል። ታዲያ ይኸንን ምን ትሉታላችሁ ? አያድርስ ፣ አያጋልጥ ነው እንጅ! አሉ ወይዘር በረዥሙ እየተነፈሱ።

“ፈረንጆች ፓሊስ-ስቴት” ነው ብለው የሚጠሩት፣ እንዲህ ያለውን፣ የዜጎችን ነፃነት የሚነፍግ፣ ዜጎችን የማያላውስና የማያፈናፍን ሥርዓት ያለበትን ሀገር ሁሉ። የኛም እንደዚያው መሆኑ ነው። ይሁን እንጅ፣ በተፈጥሮው ነፃ የሆነን የሰው ልጅ፣ በተወሰነ ቦታ ብቻ ከርቶ ለማቆየት መጣር፣ ዘለቄታ የሌለው ሙከራ ነው! ...” አለ ከአኖራዎስ ጓደኞች አንዱ

“አዩ እሱማ ፣ የታፈነ ሁሉ መፈንዳቱ፣ ተራ የተፈጥሮ ሕግ አይደለም እንዴ!” ይላል ሌላኛው ጓደኛ፣ ድጋፉን በመስጠት።

“ልክ ናችሁ። ግንክ የታፈነው እስኪፈነዳ ድረስ፣ ብዙ ሰው ማቀቀ ፣ የኔም እናትኮ፣ ከማሕፀኒ የተገኘው ልጅ እንኳ፣ ላንድ ቀን እድሜ ሳያስታምማት፣ በባዶ ቤት ብቻዎን ማቅቃ ሞተችኮ ...” ይልና አኖራዎስ ለቅሶውን ያቀልጠዋል፣ የወላጅ እናቱ ትዝታ አንጀቱን እያቃጠለው።

“ልጄ ታገስ ፣ ልቅሶውም ይበቃኻል ፣ ባፈናው ምክንያት፣ የቅርብ ረዳታቸው ሳይደርስላቸው የሞቱት፣ ያንተ እናት ብቻ አይደሉም ፣ በየቦታው ብዙ ባይተዋር እናተኛም እንደሚሞቱ፣ ማዘከር ይኖርብሃል። ራስህን በራስህ አፅናንተህ ለመኖር መሞከር ይኖርብሃል። የናትህን ሞት እያስብክ፣ ሆድ እንዲባባህ ማድረግ የለብህም። ወጣት ስለሆንክ፣ ገና የትዳር አለም ይጠብቅሐል። ተበረታተህ መቋቋም ግዴታህ ነው ።” እያሉ የሚኙ እናቱ ጓደኛ በመምከር ላይ እንዳሉ፣ ከውጭ ሁለት ሰዎች ይገባሉ። መቀመጫ ተሰጥቷቸው እንደተቀመጡ የተለመዱ የሀዘን ቤት ጥያቄዎች ይደረገደራሉ።

“ብዙ ታመው ነበርን ? ምን ሕመም ነበር ? እድሜያቸው ገፍተ ነበር ?” አስፈላጊውን ምላሾች ከሀዘንተኛው አኖራዎስ ካገኙ በኋላ፣ ትችት ይጀምራሉ።

“መቸም አቶ አኖራዎስ፣ እንደምታውቀው ሁሉ፣ በዐብዮት ላይ የሚገኝ ሕዝብ፣ እንዳለፈ የጉልተኛና የክበርቴ ዘመን፣ ለልቅሶና ለሀዘን ሥርዓት ጊዜ አይኖረውም። ዓላማውም ሆነ ግቡ፣ ካለው ሁኔታ ላይ ተነስተ እውነታን በመጨረሻ፣ ትግል ያከናውናል እንጅ፣ ባለፉ ነገሮች ላይ ሙጥኝ ብሎ፣ ጊዜ ማጥፋት አይኖርበትም። ደግሞም እንግዳ ዐብዮታችንን፣ በሚገባ ለማስተናገድ እንጅገጅ፣ ከሰሜት ጋር የተያያዙ ትንንሽ ነገሮችን መርሳት ይኖርብናል። ዐብዮት እስካለ ድረስ፣ ያለና የሚኖር ነገር ሁሉ፣ ሕያውነቱ ዋስትና አለው። ስለዚህም ሙታንን መርሳት ይኖርብናል ...” ብሎ አንደኛው ሊያስተዛዝን የመጣ እንግዳ ሲያበቃ፤

“እናቴን አልረሳም ፣” ብሎ ለመናገር አኖራዎስ ብልጭ ብሎበት ነበር። እነዚህ አስተዛዞች እነማን እንደሆኑ ስለሚያውቅ፣ እየተፈላሰፉ የተለፉዳዳብት ምክር ማርኩት ሳይሆን፣ ስላለፉ ነገሮች ማዘን አለማስፈለግ፣ እውነተኛው ትርጉምና ፅንሰ-ሐሳብ ተሰምተት፣ ሊያወጣው የነበረውን የተቃርኖ ምላሽ፣ እንደምንም ውጤት ዝም አለ። እነዚያም ሁለት የቀበሌ የዐብዮት ነፍጠኞች፣ አኖራዎስን ለማስተዛዘን ብቻ ሳይሆን፣ ከላይ የተጠቀሰውን መለእክት ለማስተላለፍ ሲሉ፣ የተወሰኑ ደቂቃዎች ከተቀመጡ በኋላ “በሀዘን የሚፀፀት ልብን፣ በዐብዮት መንፈስ ማደንደን ነው!” የሚል “ፅናቱን ይስጥህ” እንደማለት ያለ የመስናባቻ ቃል ወርውረው ይወጣሉ። ገና እግራቸው የበሩን ዳጃፍ ረግጦ እንደወጣ፣ ድምፃቸውን አጥፍተው፣ ጭጭ ብለው የነበሩት፣ እኛ ሴት ወይዘሮ፤

“እነዚህ እንግዲህ፣ የቀበሌያችሁ ሹሞች መሆናቸው ነው ፣” አሉ።

“አዎ የበታች የቀበሌ ሹሞች ናቸው ፣” አለ አንዱ ያኖራዎስ ጓደኛ።

“አሁንኮ የነሱ እናት ቀርተ፣ ውሽማቸው እንኳ ብትሞት፣ ድንኳኑ ሳይቀር ተጥሎ፣ ስምንት ቀን ሙሉኮ ነው፣ ድግስ ቤት ይመስል ሽብ ረብ ሲሉ የሚከርሙት ፣” አሉ ተቆጭተው።

“የዘመናችን የቀበሌ ደጃዝማቻች አይደሉ ብለው ፣” አለ እያሸሚጠጣቸው።

“ታዲያ እነሱ የማያደርጉትን፣ ለምን ለሌላ ያስተምራሉ ?” አሉ ሴትየሞ።

“የራሱና የሌላ የሆኑ ነገሮች ሁሉ፣ ለየቀላቸው አይደሉ ብለው ?” አለ እንደኛው ጓደኛ።

“በጣምኮ የሚገርሙ ትንግርተኛ ናቸው ፣ አላጨወትኳችሁምኮ መሰለኝ ፣ ያ የኔ ጠጅ ቤት ያላሳየኝ ጉድ የለምኮ ፣ እንደምታውቁት፣ በሥራ ሰዓት መጠጥ ቤቶች ዝግ ናቸው። ታዲያንን፣ እነሱ ሹልክ ብለው በአሳቻ ሰዓት በጋሮ በር ገብተው፣ ሲጠጡ ነው የሚውሉት።

“ታዲያ እንዳንድ ቀን፣ የጉረቤት አንዳንድ አዛውንቶች፣ በተለይም ጡረታ የወጡ አዛውንቶች ቀኑ እየረዘመ ሲያሰለቻቸው፣ እንደነሱው ተደብቀው መጥተው ሲጠጡ ይውላሉ። የሚገርመው፣ እነዚህን አዛውንቶች እነሱ ራሳቸው ተደብቀው ለመጠጣት ሲመጡ ያገኘቸው እንደሆነ፣ ወዲያው አቻኩለው፣ ፎተግራፍ አንሺ ያስመጡና፣ ጠጅ በጠርሙስ ሙሉ ይሉንና፣ የጠርሙሱን ጠጅ ራሳቸው ላይ አስቀምጠው ፎተግራፍ እያነሱ፣ በጋዜጣና በቴሌቪዥን ለሕዝብ እንዲታዩ ያደርጓቸዋል። ማሞረ ያሉት ነው። በዚህ ድርጊታቸው ስንቱን አዛውንት እንደ አሻንጉሊት እያደረጉ ተጫውተውበታል ፣ እነሱ ግን ከዕለት ዕለት፣ በግላጭ እየመጡ፣ በጠራራ ፀሐይ ሲጠጡ ሲውሉ፣ ሌላው ቀርቶ የጠጡበትን ገንዘብ እንኳ የማይከፍሉበት ጊዜ አለ። ታዲያ እኔ የሚገርመኝ፣ ራሳቸው የማያደርጉትን፣ ለምን ለሌላ ያስተምራሉ ፣” ሴትየሞ ራሳቸውን ነቀነቁ።

“ጨዋታን ጨዋታ ያነሰዋል” አለ ካኖራዎስ ጓደኞች አንዱ፣ “በዚያ ሰሞን ነው፣ አንድ የኔ የሥራ ጓደኛ እህት፣ ልትጠይቀው ከደሴ ትመጣለች። አስፈላጊዎቹ የመጓጓዣ ሠንዶች ሁሉ አላት። እንዳጋጣሚ፣ የሚኖርበት ቀበሌ ሹሞች አንዱ፣ ጉረቤት ነበርና፣ ይህችን እህቱን ሻግጣዋን ይዛ ከወንድሟ ቤት ስትገባ አይቷታል። ወይዘሮዋ እንዝርት የመሰለች ደማም ናት። ቀኑን ሙሉ አድፍጦ ያመሽና፣ ማታው ገዳማ ላይ፣ ካንድ የሥራ ጓደኛው ጋር፣ ይህችን እንግዳ ለመጥለፍ፣ ወደ ጓደኛዬ ቤት ሲያመሩ፤ ጓደኛዬ ደግሞ በአዲሱ ደንብ መሠረት፣ ከቤት እንግዳ መምጣቱን ለማስገንዘብና ለማስመዝገብ፣ ወደ ቀበሌ ጣቢያ ለመሔድ ሲነሳ፣ ከበሩ ላይ እነዚህን የቀበሌ ስሞች ያገኛቸዋል። እንግዲህ ተመልከቱ፣ ይቺ እህቱ

የወለደች፣ የከበደች፣ የሞቀ ትዳር ያላት፣ የቤት እመቤት ናት። ስለሁኔታው እዚያው እበሩ ላይ ለሁለቱም የቀበሌ ሹሞች ይነግርና፣ “እንዲሁም ቀበሌው ጣቢያ ከመሔድ ዳንኩ፣ እናንተው መዝግቡና ፍቃዱን እዚሁ ስጡኝ ፤” ይላቸዋል። እነሱም፣ “እኛ ዛሬ ተረኞች አይደለንም ተረኞቹ እዚያው ቀበሌ ጣቢያ ይገኛሉና ሔደህ አስመዝግብ ፤” ይሉታል። እሱም መስሎት፣ ሊያስመዘግብ ሲሔድ፣ እነሱ ከቤቱ ገብተው፣ እንግዳዋን፣ “ያለፈቃድ ነው የመጣሽውና ለጥያቄ ትፈለገደላለሽ” ብለው በመውሰድ፣ ላልተወሰነ ጊዜ፣ ባልታወቀ ቦታ ሞሽረዋት ይባዳሉ።

“ያ መንድሚ፣ ያን ዕለት ማታ፣ ቀበሌ ካገኛቸው ሌሎች ሹማምንቶች ጋር ተነጋግሮ፣ አስፈላጊውን የእንግዳነት ፈቃድ አግኝቶ፣ እቤቱ ሲመለስ ካጣት ጀምሮ፤ ሰማይ ቢቧጥጥ፣ ጮቤ ቢረግጥ፣ ለሣምንት ቆይታ ሊያገኛት አልቻለም። እየተፈራረቀ ስምንት ቀን መሉ፣ ውልቅልቁን ካወጡ በኋላ፣ ተጠርጥራ ምርመራ ላይ መቆየቷን በመግለጽ፣ ከሣምንት በኋላ አምጥተው ያስረክቡታል። እሱም ለጊዜው የሚያደርገው ተደናግሮት፣ እህቱን እንዳገኘ ለወጉ ያህል እንኳ ሳያስተናግዳት፣ ሳትውል ሳታድር፣ ባስቸጋይ ወደ ደሴ ይልካታል። በእህቱ ውርደት ቂም መያዙን የተረዱ፣ እነዚህ አለሌ የቀበሌ ሹሞች፣ በዚያ ጓደኞቹ ላይ የሆነ ያልሆነ ወንጀል ፈጥረው፣ ውህኒ ካስገቡት፣ ይኸው እዚያ ሆኖ ሲማቅቅ፣ አራተኛ ወሩን ይዟል።”

“አይደረግም አይባልም” አሉ ሴትየዋ፣ አፋቸውን ከፍተው ሲያዳምጡ ቆይተው።

“እያዩዋቸው ፣ ይኸው እናንተ ለጥቂት ስዓቶች ለማፅናናት መጥታችሁ፣ እዚህ መገኘታችሁን አውቀው አይደል፤ እንዳያችሁት፣ “እናትህን መርሳት ይኖርብሃል”፣ ብለው ሲለፋደዱ ቆይተው የሔዱት ፣ እኔ እንደነሱ፣ ድንኳን አስተክዬ፣ ደርዘኖች መጠጦች አስደርድሬ፣ ደረት ምቱልኝ አላልኩ፤ ያለጠባዩ ጠባይ ፈጥረው፣ እንዳልቀብራት አረጉኝ።

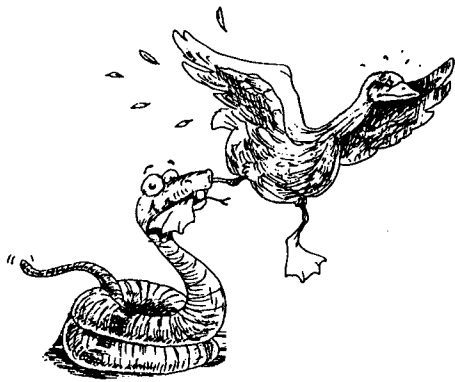
“አዩ ልጄ፣ አኖራዎስ ፣ እነዚህን ርሳቸው ፣ ታግሰህ ትዳርህን መመሥረት ይሻላል” አሉ -----

“ጉረቤቴ ኢንጂነር ዘካርያስ የሰጠን ትምህርት፣ አማራጭ የማይገኝለት የዘመናችን ሐቀኛ ርምጃና ውሳኔ ነው። ሁኔታዎች እስኪያመቻልኝ ድረስ እዘንዬ ይሆናል እንጅ፣ ቀራጡ ዘካርያስ የቀደደልን አውራ ጉዳና፣ ለኔም መጓዣ መሆን ያለበት፣ ጥርጊያ መንገዴ እንደሆነ ወስኛለሁ። መሠናክል በሌለበት ትክክለኛ ጉደና ላይ ለመጓዣ፣ የማይመርጥ ማን አለ።

-----*▲*▲***-----

ብድር በምድር !

ጎረ-ፋርስን ቢንከብከይሉ ተንኮለኛ!
 ሰዎች ተግፀነኛቸው ብታገኝ መጻኝ።
 መጥኝታዎም ቢሆን ምላሹን አገኘብ፤
 ከከይሉ መንጋጋ፣ አላጭታል ጥቱ።
 ለዚያ ለፈፀመው፣ የሰው ልጅ ውለታ፤
 ክፍት ሀገር ሌዳ፣ ተንገላታ ለምጥታ፤
 "ወይኔን እንኳ!" ብላ፣ ከፍላለች ወርታ፤
 ያ ወይኔ ነው አሉ፣ እስከ ዛሬ ድረስ፤
 ሰውን እያረከ፣ በተለየ መንፈስ፤
 አንጻገድቸን ቢያሥት፣ ሌሎች የጊያሰለትሱ!

ም ራ ቂ

ይቺን ቀንጽል ድርሃን የተረገምኳት፣ በቻይንኛ ከተፃፈ የምድረ-ፋርስ ትንግርታዊ መጽሓፈ-ታሪክ ውስጥ ነው። ለሃገራ ኢትዮጵያ አንገብያን እንደሚጥም አድርጌ ማቅረቤን፣ አንገቢ ሁሉ እንደሚረዳልኝ አምናለሁ። በመሠረቱ “ መተርጎም ” ማለት “ *A translation is not just a simple substitution of words. It involves the transfer of a message from one culture to another in such a way that the readers can understand exactly what the writer intended to communicate. Two countries are not alike. Differences in landscape, climate, history, politics and tradition produce different cultures; the very same cultures which inturn shape people and society in this modern day.* ” ስለሆነ፣ ትረጉም ሁለንተና ባሕርያቱን ማቀፍ ይኖርበታል። ይህችን መሰል ትርጉሙ-ታሪኮች በብዛት ስላሉኝ፣ የአንገብያንን የፍላጎት መጠነ-ትርታ እየተከታተልኩ፣ በየጊዜው ላላትማቸው ተዘጋጅቼአለሁ።

ብድር በምድር !

ከምድረ ፋርስ ብርቅ
ታሪኮች አንዱ

የወይን ጠጅ
ቅድመ ታሪክ

ሐራት፣ በምድረ-ፋርስ የምትገኝ አንድ ደማቅ መንደር ነች። አያሌ ታሪኮችን አሳልፋ፣ ዛሬም አለች። ለህላዌዋ ምክንያት የሆናት አንድ የፋርስ ንጉሥ ነበር። ዝናውና ገናናነቱ የጊዜውን የጎረቤት ሀገሮች ሁሉ ያሸብር ነበር። ይህ ኃይለኛ ንጉሥ ሻሚራን ይባላል። የጦር ሠራዊቱ ብዛት፣ ለቀጥር ያስቸግር ነበር። የመንግሥቱ ሀብትና ንብረት ይህ ነው አይባልም። ንጉሡን በዘመኑ ዝና ያተረፈለት፣ ኃያልነቱ ብቻ ሳይሆን፣ ብልጽግናው ጭምር ነው። ሠራዊቱም ሆነ ሕዝቡ ተንደላቆ ይኖር ነበር። በዚያ ጥንታዊ ዘመን ውስጥ መንግሥታዊ መዋቅሩ ተሳክቶለት፣ ሕዝባዊ አስተዳደሩ ተደላድሎለት የሚኖር ንጉሥ፣ እንደ ሻሚራን ያለ አልነበረም። ይበልጥ ደግሞ ተሟልቶለታል ያሰኘው፣ በችሎታውም ሆነ በጉልበቱ ይህ ቀረው የማይባል መሰል ልጅ የነበረው መሆኑ ነው። በአልጋ ወራሽነት የታጨው ይህ ልጅ፣ ተኩሶ የማይሰት፣ ተናግሮ የማይሳሳት፣ ጠላት ይዞ የሚወቃ፣ ተቃራኒውን ሁሉ የሚደቃ፣ መሆኑን በየዕለት ድርጊቱ ያሥመሰክረ ነበር። ንጉሥ ሻሚራን ባድሐም ከሚባለው ተኩሶ ከማይሰት ልጁ ጋር በተድላ ደለታ፣ በባዝግናና በእንቅጥ ተንቆጥቁጦ በተሠራው ቤተ-መንግሥት ባንድነት ይኖሩ ነበር።

ከዘመናት በአንደኛው ቀን፣ ንጉሥ ሻሚራን ከሚወደው የቤተ-መንግሥቱ ባልኮኒ ላይ ዙፋኑን አዘርግቶ ታላቅ ግብዣ ያደርጋል። በዚህ ዕለት ከመሳፍንቱና ከመኳንንቱ ሌላ፣ የቅርብ ባለሟሎች የሆኑት ሁሉ ከበረንዳው ሥር በተንጣለለው ፀአዳና ማራኪ መስክ ላይ፣ የዚህ ታላቅ ፈንጠዝያ ግብር ተካፋይ በመሆን ተገኝተዋል።

ያለውትርው፣ በዚያን ቀን የተተከለ ድንኳን ወይም የተጣለ ዳስ አልነበረም። የቀኑ ፀሐይ ፈንጥቃ፣ ወደ ማለዳው ላይ ነበር። በቤተ-መንግሥቱ አድማሣዊ ዙርያ ገረገንብ ባለው ያታክልት መስክ ላይ የተሠተሩት ተክሎችና ጽጌያት፣ አዕይ ንትን ከመማረክ አልፈው፣ የያንዳንዱን ተጋባዥ አፍንጫዎች ሁሉ በመዓዛቸው አሥክረውታል። በቅይር ቅርፅ ከተከሰ ከሎት የግብር መቀመጫዎችና ጠረጴዛዎች ሌላ፣ ሰፊው መስክ፣ ብዙ እንግዶችን በመድረክነት ጭምር ለማገልገል ይሆነኝ ብሎ የተሠራ ነው። ከመስኩ ምሥራቃዊ ጠርዝ ላይ፣ ገብታችሁ ተንቦራጨቁብኝ እያለች የምትጋብዝ መሳይ መጠነኛ ኩሬ፣ በአርምሞ ለጥ ብላ ትታያለች። ከበስ ተዳርቻዋ እየተንጠራዋዙ የሚዝለገለጉ ሐምራዊ ሐረጎች፣ ረባዳውን ቦታ እየፈለጉ ተሸሎክልከው በመጓዝ፣ በቤተ-መንግሥቱ የጀርባ ሕንፃ ላይ ተሠይመዋል። ውበታቸውን ያየ፣ እህል ውሃ አያሰኘውም። ለኬክሮስ ቆይታ ያህል እያረፉ፣ ወደላይ እንደ ርችት የሚተኩሱ ምንጮች ከሐይቁ እንብርት ላይ፣ ሷ ተምቧ እያሉ፣ በሕብረ ቀለማት አሻብርቀው፣ ልዩ ትርዒት ከመስጠታቸውም በላይ፣ ከዕዝልና አራራይ በተቀመረ ፀዋት-ዜማ ስልት ልዩ ጣዕም-መዘቃ ይለግሳሉ። በዚያች አነስተኛ ኩሬ ላይ እንደመኖርያ ገዳማቸው አርገው የሚንሳፈሩትን ልዩ ልዩ ዓሣዎችና አዕዋፋት መመል

ከት፣ ታይቶ የማይጠግቡት ትርዒት ነው። የዕለቱ ግብር ተከናውኖ፣ በዚያች ውብ መስክ ላይ የባሕሉ ሙዚቃና ጭፈራ ሊጀመር ሲል፣ ከዚህ ቀደም በዚያ ታላቅ ቤተ-መንግሥት የመስክ መድረክ ላይ፣ በዚያ ሁሉ መኳንንትና ሠራዊት ፊት፣ ንጉሡ ከነቤተሰቦቹ በዙፋኑ ላይ እንዳለ፣ ተደርጎም ሆነ ተሰምቶ የማያውቅ፣ አንድ አስደናቂ ድርጊት ተፈፀመ።

ከዚህ መጣች የማይሏት አንዲት በውበቷ የምታባባና የምታሳዝን ፎኔክስ ከወደለማይ ተምዘግዝጋ ንጉሡ ከተቀመጠበት ባልኮኒ (በረንዳ) እጅታ ላይ ታርፋለች። ወርቅማ ላባዎቿ ከሰማያት የወረደች አስመስለዋታል። በደረቷና በአክናፎቿ ላይ የተነደፈው ሽልምልሞቿ ምድራዊ እንዳልሆነች ይመሰክራል። በበረንዳው ላይ ብዙ ሳትቆይ፣ ፈጥና ለባሕላዊ ዝግጅት ወደተሠናዳው የመስክ መድረክ ላይ ከማዕከሉ ታርፋለች። ይህችን ፎኔክስ አስቀድሞ ከዚያ ሁሉ ሠራዊት ያየ ንጉሡ ነበረ። ለህያውነትና ለዘለዓለማዊነት ምልክት በመሆን የታወቀችው ያቼ ፎኔክስ፣ በዚያ የቤተ-መንግሥት አደባባይ ላይ መገኘቷ አለብርቱ ምክንያት አልነበረም። የተራብ እባብ በመላ አካላቷ ላይ ተጠምጥሞ፣ ሲገድላትና ሲመገባት ይታገላት ኖሯል። ከይሲው ባስከተለው ትንቅንቅ ሳቢያ፣ የፎኔክሷ ላባዎች በመጠኑ መነቀልና መነጨት ደርሶባቸዋል። በዚያን ወቅት “ ክንፌ አውጭኝ! ” በማለት፣ ከንፋ ባደባባይ መገኘቷ፣ “ ሙጥኝ፣ አድኑኝ፣ ” ለማለት ነበር። ያ ሁሉ ሠራዊት፣ ሳያስበውና ሳይጠብቀው፣ ያ አሳዛኝ ትርዒት ድንገት ሲያጋጥመው፣ የሚይዘውና የሚሠራው ጠፍቶት ተሸበረ። አስቀድሞ አይቶ የነበረው ያ ንጉሥ ግን፣ ለጠቅላላ ሠራዊቱ

እንዲረጋጋና በያለበት እንዲቀመጥ ትዕዛዝ ካስተላለፈ በኋላ፡ በተኳሽነት ለታወቀው ልጁ ፈጥኖ እንዲህ አለ።

“ ልጄ ባድሀም! ዛሬ የሙያህ መፈተኛ ቀን ነው። የተቸገረ ሰው ሳይሆን፤ በሥቃይ የተያዘኛ ፎኔክስ የኛን ርዳታ ለማግኘት መጥታለሽ። ምናልባትም ይህን ርዳታ ለማግኘት ብዙ ርቀት ተጉዞ ይሆናል የመጣችው። በዚያ ሁሉ ጉዞ፤ የሚረዳት ሰው ሳይኖር ቀርቶ አይደለም። እንግዲህ እመረኛ። ከዚህ ከበረንዳው እንዳለህ፤ የከይሲውን መርዘኛ ጭንቅላት አነጣጥርና ቀንጥለህ ጣልልኝ!! እኛን መርጣ፤ ሙጥኝ ለማለት የመጣችሁን ይህችን የዋህ ፎኔክስ ከጭንቀቷ ገላግላት! እግረ መንገዱንም፤ ይህንን አጋጣሚ ተአምር ለማየት የታደለው ሠራዊታችንና መኳንንታችን፤ ግብሩን እየበላ ታሪኩን ይመዝ ግብ” አለና ከወርቅ የተሠራ የገዛ ራሱን ሽጉጥ ከትጥቁ ፈትቶ ሰጠው። ባድሀምም አፍታም አልቆየ፤ ያባቱን ሽጉጥ ተቀብሎ ከመቅጽበት አቀጣብሎ ወደ ፎኔክሴዪቱ አቅጣጫ ደገን!!

“ አደራህ ልጄ! ምናልባት ስተህ፤ ከእባቡ ይልቅ ፎኔክሷን እንዳትገድልብኝ!” በማለት ንጉሡ እንደገና አስጠነ ቀቀው። የፎኔክሷ አሳዛኝነት ያባባው ሆዱ አላለችል ብሎት።

“ አባባ በኔ ይሁንብህ! ይህ ላንተ ብቻ የቀረበ ፈተና ሳይሆን፤ ለታሪክም የተላከ መፈታተኛ ነው!” ሲል መለሰ። ይህ ሁሉ ሲሆን፤ ፎኔክሷ ከእባቡ ጋር ትታገላለች። እባቡ ጡንቻዎቹን ባከማተረውና ባጠዘው ተጥር፤ ፎኔክሷ አቅም እየተሳናት ከቆመችበት ለመውደቅ ትንገዳገዳለች። ይህም ሁኔታ፤ ለባድሀም ኢላማ ማነጣጠር መለስተኛ ችግር ሆኖበት ከቆየ በኋላ፤ በዚያው ወቅት እባቡ ራሱን ወደ ፎኔክሷ ጭንቅላት ለማምራት ሲንጠራራ፤ ቃታውን ሳበ። የባቡ ጭንቅ

ላት ተቀንጥሶ በመስኩ ላይ ሲወራጭ ከታየ በኋላ ነበር፤ የተከሰው ጥይት ጩኸት እንኳ የተሰማው። ቀሪውን የእባብ ዐካል በኩንቢዋ ካላቀቀኛና፤ በመስኩ ላይ ከጣለች በኋላ፤ ተጨብጦ የቆየውን ዐካሷን ለማንቀሳቀስ ያህል ክንፎቿን አራገበች፤ ለምስጋና ያረገችው ይመስላል። ሦስት ጊዜ ያህል ንጉሡ የነበረበትን ዙፋን ዞራ ወደ ምሥራቅ አቅጣጫ ከነፈች። አራግፋው ከነበረው ላባዋ ለማግኘት፤ በቤተ-መንግሥቱ አደባባይ የነበረው ሠራዊት ሁሉ ተሻማ!! ንጉሡም፤ በሕዝቡ መሐል ለነፍጠኛ ልጁ ምሥጋና ካቀረበ በኋላ፤ የዕለቱ የሙዚቃ ድርጅት እንዲቀጥል አዘዘ። ያን አስደናቂ የፎኔክስ ትንግርት በአንክሮ ሲመለከት የቆየው ሠራዊት፤ የፎኔክሷ ሥቃይ ከፈጠረበት ጭንቀቱ እፎይ ብሎ፤ በቤተ-መንግሥቱ ዘማርያን የቀረበለትን የሙዚቃ ድግስ ይከሰታል ጀመር። የጭንቀቱን ያህል፤ በሙዚቃው ርካታ ተዝናንቶ፤ ከዝግጅቱ ፍፃሜ በኋላ በደስታ ወደየቤቱ ተሠማራ።

እንስሳትና አእዋፋትም እንደባለገሲናው ሰው የዘመን መሥፈርያና ካላንደር ያላቸው ይመስላል፤ ያቺ ውለታ የተደረገላት ፎኔክስ ወርታዋን ለመክፈል ያቀደች ይመስላል፤ ርዳታ በተሰጣት ልክ በዓመቱ፤ በዚያው ሰዓትና ቦታ ከተፍ አለች። በዚያን ዕለት፤ ከወትሮዋ አምሮባት ወፍራና አሸብርቃ ነበር። ወርቅማና ሽልምልሙ ላባዋ በውበቱ ያየውን ዐይን ሁሉ ይገላምጥ ነበር። ዐይኖቿ የፀሐየ ብርሃን ፀዳል ያህል ያንፀባርቃሉ። ፀዳል ይረጫሉ። ንጉሡ በበረንዳው ዙፋን ላይ የተሠየመ ቢሆንም ብርሃን-ፀዳል ሲፈነጥቁ፤ የደስታ ብሥራት እንደነበር ያሳያሉ። የተጋበዘው መኳንንትና ሠራዊት ገና ውጭ ነበር። ያቺ ፎኔክስ፤ በንጉሡ ዙፋን አናት ላይ ሦስት ጊዜ ያህል በዝግታ ፍጥነት ከዞረች በኋላ፤ ያ

ጠላቷ እገብ ከተገደለበት ቦታ ላይ ሔዳ አረፈች። ቀን ቆጥራ በመምጣቷ፣ ንጉሡና ባለሟሎቹ ተጠንቅቀው የምታደርገውን ሁሉ በውል ይክታተሉ ጀመር። አስቀድማ በሁለት እግሮቿ ጥፍሮቹ መሬቱን ከከዳደረረች በኋላ፣ ከአንገቷ ቀና ጎንበስ በማለት ለንጉሡ እያመ ለከተች፣ ሦሥት ነጭጭ ፍሬዎችን ካፏ አውጥታ፣ ከቆፈረረችው መሬት ላይ አስቀምጣ አፈር አለበሰችው። ይህን ካደረገች በኋላ፣ ንጉሡ ወደ ተቀመጠበት ዙፋን ተጠግታ የሚሰረቀረቅ ድምጻን ካሰማች በኋላ፣ እንደለመደችው ሦሥት ጊዜ ዞራ፣ ወደመጣችበት ሄደች። ንጉሡም ወዲያው ፈጥኖ ሦስት ባለሟሎቹን፣ ያመጣችውን ሦስት ፍሬዎች ከቀበረችበት አምጥተው እንዲሰጡት ትዕዛዝ ሰጠ። ወዲያው ቀርቦለት ቢያይ፣ ከዚህ ቀደም አይቶ የማያውቀው የፍሬ ዐይነት መሆኑን ተረዳ። ለጊዜው ባካባቢው ካሉት ባለሟሎች ውስጥ፣ የየትኛው ተክለ-ዘር ወይም የየትኛው ዕፅ ፍሬ እንደሆነ ሊያውቅ የሚችል ሰው ባለመኖሩ፣ በሃገሩ የሚገኙትን የሥነ ፅፁም ሊቃውንት እንዲመጡለት ጥሪ አደረገ። ይህ በሆነ በሣልስቱ፣ የሀገሩ ሊቃውንት በጥሪው መሠረት ከቤተ መንግሥት መጡ።

ጉባዔ ሊቃውንቱ በተከፈተበት ወቅት፣ ንጉሡ የሚከተለውን መግለጫ አሰማ።

“ እነዚህ ጠንካራ ፍሬዎች በስጦታ የቀረበልን ከወዳጅ ወፍ ነው። ከዚህ በፊት ለፈፀምንላት ውለታ፣ ወሮታ እንዲሆንላት የሰጠችን መሆኑን እንገምታለን። ዝርዝር ታሪኩን ወደፊት ትረዱታላችሁ። አሁን ግን የምትረዱን ፍሬነቱ የምን ተክል እንደሆነ እንድትገልጡልን ነው። ምንስ ሆኖ

እንዲጠቅመን ያበረከተችበትን ግልጋሎት ብትገልፁልን ደስታውን አንችልም ” በማለት ሦስቱን ፍሬዎች አቀረበላቸው።

ሊቃውንቱ በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሠረት፣ የፍሬውን ምንነት ለማወቅ ብዙ የምርመራ ሙከራዎች አደረጉ። ምንነቱን ግን በማየት ብቻ መረዳት እንደማይችሉ አረጋገጡ። በመጨረሻም ላይ፣ የተሰበሰቡት ሊቃውንተ-ቦታኒ በሙሉ (ሊቃነ-ዕፅዋት)፣ ፍሬዎቹ ተተክለው፣ በብርቱ እንክብካቤና ጥበቃ ካደጉ በኋላ፣ ቅጠላቸውን በማየት ምንነቱን መወሰን እንደሚቻል ለንጉሡ ተናግረው ተበተኑ። ንጉሡም በሉቃውንቱ ሐሳብ ተስማምቶ፣ በቤተ-መንግሥቱ ለታወቁ አትክልተኞች በአደራ ጭምር ተክለው እንዲያበቅሉ ፍሬዎቹን ሰጣቸው። ፍሬዎቹን በሰጠበት ወቅት፣ የሚከተለውን አደራ ጭምር ነግሮአቸው ነበር።

“ በዚህ በግቢው ውስጥ በአንደኛው ያትክልት ቦታ ጥጋት ላይ ትክልታቸው። እንስሳም ሆነ ሰው እንዳያጠፋቸው፣ የተተክሉበትን ቦታ በጥንቃቄ እጠሩት። ባካባቢውም ወፎች እንዳይጠጉ በጥንቃቄ ተክላክሉ። ስለ እድገታቸውም በየጊዜው አስፈላጊውን ዘገባ አቅርቡልኝ። በትልቅ ተስፋ የምንጠብቀው፣ የፎኔክስ ልዩ ስጦታ ነው። አደራ!”

የቤተ መንግሥቱ አትክልተኞች በተጣለባቸው አደራ መሠረት፣ ጠዋት ማታ ፍሬያቱን ሳይለዩ፣ በማጠጣትና በመከራ ትኩረት ፍግ በመስጠት፣ በሚገባ ተክባካቡ። ብዙም አልቆየ፣ የተተክሉት ፍሬዎች እንቡጥ አፅቅ አቆጥቀው ብቅ አሉ። ይህ እንደሆነም፣ ተክለኞቹ ተፋጥነው ለንጉሡ አበሠሩት። ንጉሡም እንደሰማ፣ ሊቃውንቱን ባስቸኳይ ጠርቶ እንዲመረ

ምሩ አደረገ። ሊቃውንቱም ተሰብስበው ቆጽሉን ካዩ በኋላ፡ “እንዲህ ያለ ተክልም ሆነ ቅጠል ከዚህ ቀደም አይተንም ሆነ አጋጥሞን አናውቅም” በማለት፡ ወደየቤታቸው ተመለሱ።

ከፍተኛ እንክብካቤ እየተደረገላቸው እድገታቸውን የወጠኑት እነዚያ ሦስት ፍሬዎች፡ ፈጣን የሆነ ለውጥ ማሳየት ጀመሩ። አደራ የተጣለባቸውም አትክልተኞች፤ ከመቸውም ይልቅ ንጉሡን ለማስደሰት ሲሉ፡ ተክሎቹ የሚያስፈልጋቸውን ውሃ፣ ሙቀት ግፍና ሌላም አልሚ ምግብ ተክሎች እጥፍ እያደረጉ እንክብካቤያቸውን ቀጠሉ። የሚለገሣቸውን ስጦታ ሁሉ በከንቱ ያለበቀሩት እነዚያ ስሉሥ ፍሬዎች፡ ባልተጠበቁበት ሰዓት፣ ቆፅላቸውን አቆጥቁጠው ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ። የበቀሉት ቀንበጦች መጠናቸው የበዛ፣ ተክላዊ ዐይናቸው ያጎረጠ፣ ዳጉሣ መሳዩ ለጋ ቅርንጫፋቸው ያንፈራጠጠ ሆኖ ተገኘ። ይህን የተስፋ ምጣት የተመለከቱ ተክላኞች፡ ሁኔታው አላስችል ብሏቸው፣ ስለ ፍሬዎቹ ማቆጥቆጥ ለማብሰድ ወደ ንጉሡ ሔዱ። ንጉሡም ዘንድ እንደቀረቡ፤

“ በቤተ መንግሥቱ ጊቢ ውስጥ የማይገኝ የዕፅዋት ዐይነቶች አልነበሩም። በምድር ላይ የበቀሉ የዕፅዋት ዐይነቶች ሁሉ ከዚህ ቀደም አላመለጡንም። የተለያዩ ውብ ተክሎች በማስተናገዳችን ኩራት ይሰማን ነበር። ይሁን እንጅ፣ በትዕዛዝ መሠረት የተተክሉት እነዚያ ሦስት ፍሬዎች፣ ሌላ ውበትና ተፈጥሮ ያላቸው ሆነው ማቆጥቆጥ ጀምረዋል። ገና በእንቡጥነታቸው፣ ለጊቢውና ለሌሎቹ አትክልቶችም ግርማ ሞገስ በመሆን ልዩ ድምቀት እየፈነጠቁ ነው። እንኩራባቸው የነበሩትን የፋርስ ጽጌያት ሳይቀር እያስናቋቸው ነው። ለውበት

ታቸውም ሆነ ለዕድገት ፍጥነታቸው ምንም ዐይነት እንክን አይወጣላቸውም። ”

ንጉሡም ወዲያው እነዚያን ጠበብተ-ዕፅዋት አስጠርቶ ይዟቸው፣ ዕፅዋቱ ወደ ሚገኙበት ወሰዳቸው። ንጉሡም ሆነ ሊቃውንቱ ታዳጊዎቹን ዕፅዋት እንዳይካድፍቅት በስተቀር፣ በሕይወታቸው ዐይተውት የማያውቁት ተክል እንደሆነ ተናገሩ። ንጉሡም “ ምናልባት ያቺ ባለውለታ ፎኔክስ፣ ከምድር ዳርቻ ያመጣችው ልዩ ስጦታዋ ይሆናል። ሁላችንም በትዕግሥት መጠበቅ ይኖርብናል። ተክሎቹ ለዓቅሙ-ፍሬ ደርሰው፣ ውጤቱን ካየን በኋላ ነው፣ የተክሉን ምንነት መለየት የምንችለው ” በማለት ተናገረና ሊቃውንቱን አሰናበተ።

የተወለደ ማደጉ፣ የተዘራ መብቀሉ፣ የተተክለ መፅደቁ የማይቀር የተፈጥሮ ሕግ ነውና፣ እነዚያ ሥሉስ የፎኔክስ ስጦታ ፍሬዎች በቀሉ፣ አደጉ። አንጓቸው ሳይቀር አውቀው እንደ መዘዙት ያህል እያደር ተመነደገ። ቆፅሎቹ በየቀንበጣቸው ላይ አበቡ። ገና አበባቸው ታይቶ ሳይጠገብ፣ እምቡጥ ነታቸውን አልፈው ፍሬያቸውን አሳዩ። እያደር ጎመሩ እንጅ፣ ጅምራቸው ላይ ሐምራዊነት የሚፈነጥቅ ቀለም ነበራቸው። ውስጠ ውሃቸው፣ ይሆነኝ ብለው የቀመሙትና የጠመቁት ይመስላል። አተኩሮ ላያቸው ሲላወሱና እርስ-በርስ ሲሞሉ በግልፅ ይታይ ነበር። ቀስ በቀስም ውህደታቸው ሠምሮ፣ ወፍራምና የረጋ ደም መሰል ፈሳሽ ይታይባቸው ጀመር። የእሽትነት አፍላ ዕድሜያቸውን እንዳገባደዱም፣ መጎምራታቸውን ለማሳየት፣ ፍፁም ጥቁር እርጎ መሰሉ። የተመለከታቸውን ሁሉ ቢያስጎመዥም፣ ቀጥፎ ሲበላቸው የደ

ፈረ አንድም ሰው አልነበረም። አንዱ ፍራቻ ምንነታቸው ያልታወቁ መሆናቸው ነበር። በመጻፍቸው ግን ሰዎቹ ብቻ ሳይሆኑ፣ መላው የቤተ መንግሥቱ ጊቢ ረክቷል።

ፍሬዎቹ በሙሉ ዕድገት በጎመሩበት ጊዜ፣ ወርቃ ዓመቱ በልግ ነበር። በዚያ በቤተ መንግሥት ቅጥር ጊቢ የሚ ገኙ ተክለ-ፍሬዎች ሁሉ የዐመቱን በረከት ያሚያበረክቱበት ወቅት በመሆኑ፣ ሁሉም አኩርተዋል። በትረሎሚው፣ ፖፖ ዬው፣ ብርቱኋኑ፣ ትርጉሙ ወዘተ... ግሽጣውም በየቡኩላ ቸው አፍርተው ከምግብነታቸው ሌላ ለሚመለከታቸውን አዕይ ንት ርካታ ይሰጡ ነበር። ጊቢውን የሚያውደው መጻፍቸው፣ ሌላ ሕይወት ይሰጣል። ይህ መጻፍና ትርጉት የማረካቸው አለዋፋት ሁሉ፣ በቤተ መንግሥቱ አናት ላይ ሲያንገሩባቡ፣ ይውላሉ። የሚያስጠጋቸው ግን አልነበረም።

በከፍተኛ ጉጉት ሲጠግበቅ የከረመው ንጉሥ፣ ፍሬ ዎቹ ለመክር መድረሳቸው እንደተነገረው፣ በአንደኛው ቀን ከነአጀቡ ወደ ተክሎቹ ሔደ። ዘለላዎቹ ፍሬዎች ከመጎ ምራታቸው ብዛት የተነሳ ሙክክ ብለው በመብሰላቸው፣ አንዳ ንዶቹ አርግዘው የያዙት ፈሳሽ እየወጠራቸው ጧ ብለው ይፈ ነዱ ነበር። አሁንም ፍሳሻቸውን በማየት ይጎምጁ እንጂ ደፍሮ የቀመሳቸው አልነበረም። ንጉሡን አጅበው የተገኙት ሊቃውንትም፣ ያ ፍሬ የተክሉ ፍሬ መሆኑና በመጨረሻ የብስ ለት ደረጃው ላይም እንዳለ አረጋገጡ። ከመሐላቸው ምንነ ቱን ያወቀ ገይኖርም፣ ቀምሶ ለመረዳት የሞከረም ሆነ የደፈረ አልነበረም። ንጉሡ ግን በበኩሉ ያዘጋጀው እቅድ ስለ ነበ ረው፣ የደረሰ የደረሰውን ዘለላ፣ በዋድያት አጠራቅመው፣

እስኪከመጥጥለት ድረስ በጥንቃቄ እንዲያስቀምጡ ላትክል ተኞችና ለቤተ መንግሥቱ መጋቢ አለቃ ትዕዛዝ ሰጠ። ይህን ልዩ ትዕዛዝ ባስተላለፈ በሁለተኛው ወር ላይ፣ በዋድያት ከተቀ መጠው ውስጥ የመፍላት ድምፅ በመሰማቱ፣ ለንጉሡ ተነገ ረው። ንጉሡም ወዲያው፣ ሞት ተፈርዶባቸው፣ ዕለተሞታ ቸውን ከሚጠብቁ ወንጀለኞች ውስጥ አንዱን ከእስር ቤት አስመጥቶ፣ ራሱ ንጉሡ ባለበት እንዲጠጣ ተደረገ። ያ ፍሬ መርዝነት ቢኖረውና ጠጭውን ቢገለውም፣ የሞት ፍርደኛ መመረጡ፣ በዚያው አድዮስ ቢልም ዋጋው እንጅ በደል እንደማይሆን ታስቦ የተደረገ ዘይ ነበር። ያ እሥረኛ ግን፣ የመጀመሪያ ዋንጫውን እንደጠጣ፣ ከሶ የጠጣ ያህል ፊቱን አከማተረ። ጎምዛዛው የፍሬ ወሃ ጎመዘዘው፣ መረረው። ጥረሮውን፣ ለንቃውን፣ ትናጋውን፣ ከንፈሩንና ምላሱን ጭምር አንጣጣው። በዚህ ምሬት ያልተበገረው ያ ሸካራ ጥርሱ ብቻ ነበር። የጥረሮውን ቁልቁለት ወርዶ ከሆድ ባሕሩ ሲገባ ግን፣ ሌላ ስሜት ነበር የሰጠው። ወንጀለኛው በመ ጠጡ ጣዕም የተሰማው ስሜት በገፅታው ላይ ልዩ ሁኔታ ይነበ ብበት እንጅ፣ ሆዱን አልቁረጠውም፣ ወይም አልፈለ ጠውም። ይህን ሁኔታ በአንክሮ ይመለከት የነበረው ንጉሥ፣ ሁለተኛ ዋንጫ ይፈልግ እንደሆነ እሥረኛውን ጠየቀው። ቆራጡ እሥረኛ ግን፣ መፈተኛ መሆኑን ባይረዳም፡-

“ ታድዩ! አግኝቼ ነው እንደ! ” ሲል መለሰ። ንጉሡም ድገሙት አለና፣ ሌላ አንድ ዋንጫ ሙሉ ተሰ ጠው። አፍታም ሳይቆይ ዋንጫውን አፈፍ አርጎ እንደተቀ በለ፣ ወዲያው ባንድ ትንፋሽ ጭውውው አርጎ ጨለጠው።

ከሆዱ መጠጡ እንደደረሰ፤ ድል ያለው ግሣት አሰማና “
 እሠይ!” አለ። ወዲያው ከተቀመጠበት አፈፍ ብሎ በመነ
 ሳት፤ ንጉሡን የዝንብ ያህል ሳይቆጥር፤ ይዘፍን፤ ይዘምር፤
 ያቅራራ ይጨፍር ገባ። በሕይወቱ አጋጥሞት የማያውቅ
 ደስታ ጠቅላላ ሰውነቱን ወረረው። በፍፁም ደስታ ሰጠመ።
 ከተሠረገበት ዕለት ይልቅ ያ ወቅት አስፈንደቀው። ዘለለ ፈነ
 ጠዘ። አውታረ ሰውነቱ በተድላ ሲነዝሩ ተሰማው። ሕዋሶቹ
 ማሲንቆአቸውን ሲከረክሩ፤ ክራራቸውን ሲያከሩ፤ ከበሮ
 አቸውን ሲደልቁ ተሰማው። ሕዋሳቱ በመላእክት እንዲራ
 ታጅበው በሕዋላይ ሲንሳፈሩና ሲከንፉ ታየው። እነኣርያም
 እነራማ ተበርግገው ወለል ብለው በራዕዩ ሳይሆን በውኑ
 ተከሠቱለት። የሚያየው ሁሉ ብርሃን የተገባናፀፈ፤ ፀጋ የለበሰ
 መሰለው። ባጠቃላይ ሰው ከመሆኑ ክልል የወጣ ልዩና ሌላ
 ፍጡር የሆነ ያህል መሰለው። የሚናገረው ጣመለት፤ የዘመ
 ረው ተሰማለት፤ ያደረገው ሁሉ ተደነቀለት። ያልነበረው ጉል
 በት ተሰማው። የመጀመሪያው ዋንጫ ቅምሻ ፊቱን በምሬቱ
 ያከማተረበትን ያህል፤ ሁለተኛው ዋንጫ፤ ገፁን ብቻ ሳይ
 ሆን መላ ዐካሉን አቀላለት። ያጋሙት ፍም መሰለ። ገዳይነቱን
 ቀርቶ ወንጀለኛነቱን አስረሳው። እሰይ! እልል አለ...

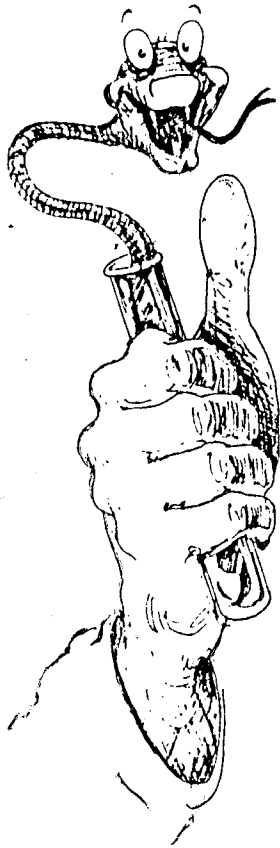
ያን አስደናቂ ሁኔታ ያየ ንጉሥ፤ አላስችል ብሎት፤
 እንደገና ለሦስተኛ ጊዜ አንድ ዋንጫ እንዲጨመርለት ለማ
 ዘዝ ሲዘጋጅ፤ ከንጉሡ ቀድሞ እሥረኛው እንዲጨመርለት
 ንጉሡን እንዲህ በማለት ተማጠነ። “ በወለደችህ እናት! ሌላ
 አላስቸግርህም። ሌላ አንድ ዋንጫ እንዲሰጠኝ እለምናለሁ።
 የመጨረሻዬ ይሆናል። ከዚያ በኋላ የፈለጋችሁን ለማድረግ

ትችላላችሁ፡--- ብታርዱኝም ብትሠቅሱኝም እንደ ፈለጋችሁ!
 በሰው ልጅነቴ፤ መሞቴን በመወለዴ አውቀዋለሁ! መሞቴንቴን
 ልደቴ አስቀድሞ አስተምሮኛል-- ብቻ አንዲት የመጨረሻዋን
 ፅዋ አትንፈጉኝ! ”

ለመፈተኛ የተዘጋጀ መሆኑን ንጉሡ ያውቃልና፤
 እሥረኛው የሚሆነውን ሁኔታ ሳይሆን፤ መጠጡ የሚያደ
 ርገውን ውጤት ለማየት ሲል፤ በእሥረኛው ጥያቄ መሠረት
 ሦስተኛው ፅዋ ተፈቀደለት። የመጨረሻውን ሦስተኛ ዋንጫ
 እንደጠጣ፤ ሆዱን ሳይሆን ራሱን ከበደው። ብዙም አልቆየም
 ወደቀ። ከወደቀበት ወዲያው እንቅልፍ ይዞት ጭልጥ አለ።
 ከዚያ እንቅልፍ የነቃው በሁለተኛው ቀን ማለዳ ላይ ነበር።
 ጠባቂዎቹ ባለሟሎች በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሠረት፤ እንደ
 ነቃ፤ ሲጠብቀው ወደ ነበረው ንጉሥ ዘንድ ወስደው አቀ
 ረቡት።

“ ትናንትና ምን ጠጥተህ ነበር ? ምንስ ዐይነት
 ስሜት ተሰማህ ? ” ስለነዚያ የፎኔክስ ፍሬዎች ውጤት
 ለማወቅ፤ በጉጉት የቆየው ንጉሥ፤ ለዚያ እሥረኛ
 ያቀረበለት፤ የመጀመሪያ ጥያቄ ነበር።

“ ምን ዐይነት መጠጥ እንደጠጣሁ አላውቅም። ግን
 በሕይወቴ ያላጋጠመኝ ከፍተኛ ጥሩ ስሜት ነበር የሰጠኝ።
 አርኪ ነበር!” በማለት ባጭሩ መለሰ። የመጠጡ ስሜት ገና
 አልለቀቀውም ነበር። ያለወትሮው ባንድ ቀን ውስጥ
 ሲለ-ደሞቹ አብበውና ለምልመው ማደራቸው፤ በዚያ
 ወቅትም ይሰማው ነበር። ሰውነቱ ሳይቀር ልዩ መዓዛ ይረጭ
 ነበር።

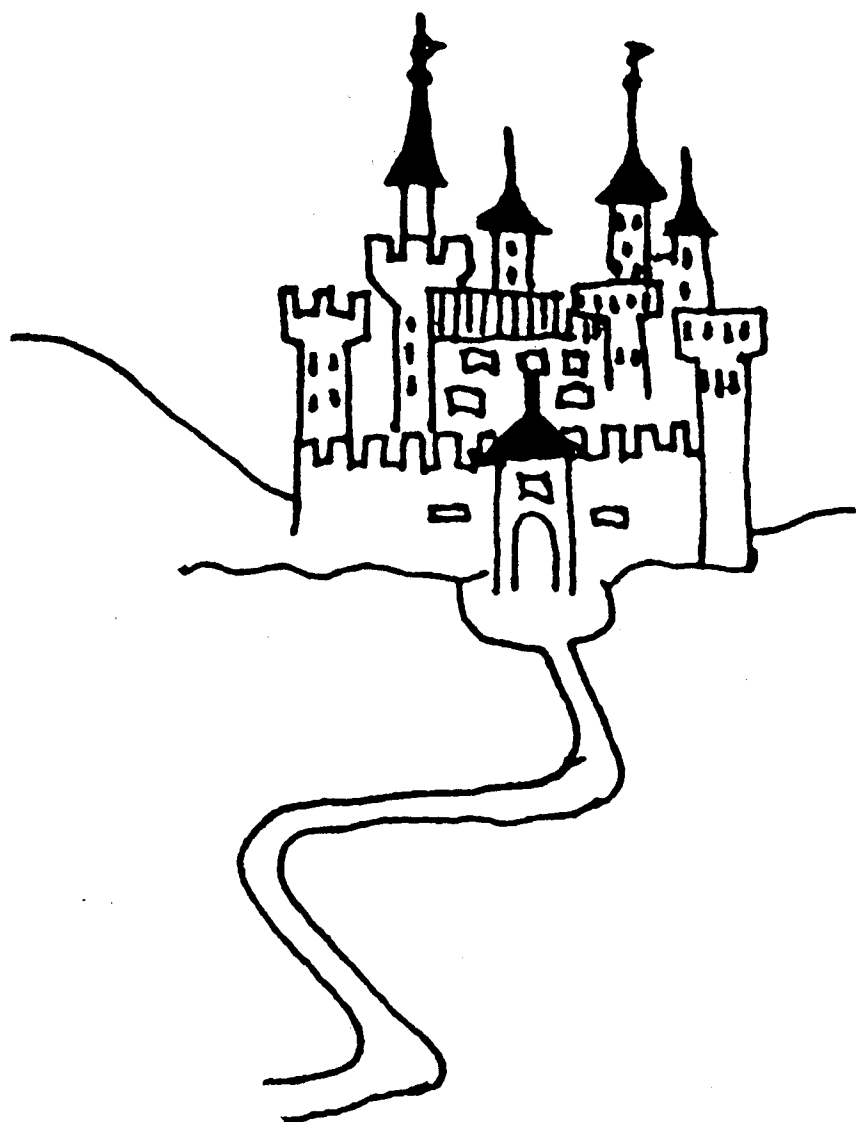

ሳለም ወይን መገኘት፣ መነሻው ምክንያት፣
ያ ከይሲ ከሆነ፣ ከላኛው መሠረት፣
ይወጣው ይሆናል፣ ጠቃሚ መድኃኒት፣
በዘዴ ጩብ፣ በጥበብ ቢጨምቁት!

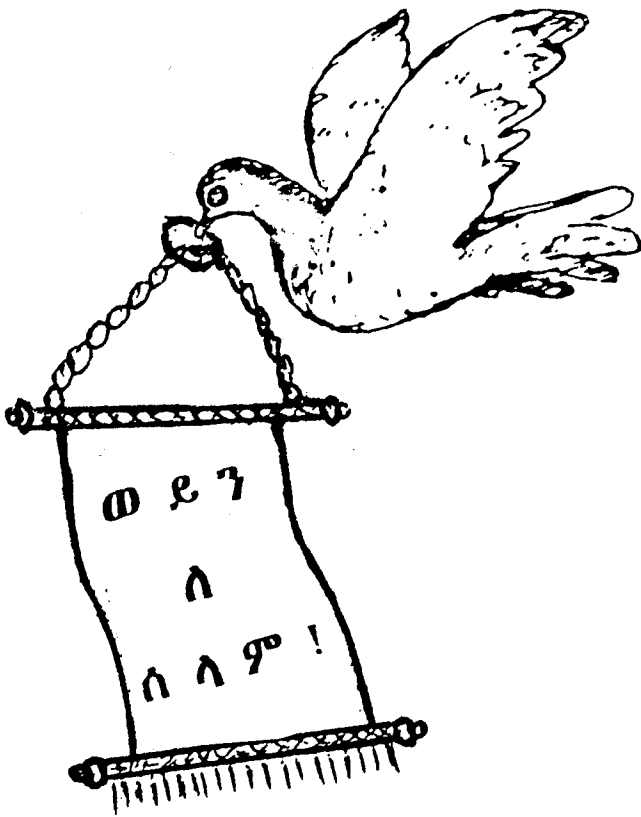
“ ንጉሥ ሆይ፣ ፈቃድዎ ቢሆንልኝ፣ ዛሬም ቢለገሠኝ ምኞቱ ነው! የመጀመሪያዎን ፅዋ ስቀምስ፣ የአሲድ ጣዕም ያህል ምሬቱ ጎምዝዞኝ ነበር። ባሕረ ሆይ በደረሰ ጊዜ ግን እንድደግም አሰኘኝ። ሁለተኛው ጽዋ ሲደገመኝ፣ ተዝናና ዝፈን ጨፍር የሚል ስሜት አሳደረብኝ። አብሮኝ የኖረው አፋርታምነቱ፣ ዐይነ ጥላዬ ለቆኝ ሲሄድ ታየኝ። ያን ጊዜ ነበር፣ ይህ ዐለም ለሰው ልጆች መደለቻና መፈንጠኝያ ልዩ ሠገነት ሆኖ ያገኘሁት። ይህን ዕድል ሳላገኘና ጠበቁንም ሳልቀምስ ብሞት ኖሮ ምንኛ በቆጫኝ ነበር!! ” በማለት አድናቆቱን ካንጀቱ ገለጠ።

ንጉሥ ሻሚራንም፣ በዚያ እሥረኛ ናሙናነት፣ የዚያችን ባለውለታ ፎኔክስ ወሮታዊ ስጦታ ምንነት መረዳት ብቻ ሳይሆን፣ “ መጠጥ ” ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለመጀመሪያ ጊዜ ተማረ። ይህ በተገለፀለት በሃምንቱ፣ ከዚያ በፊት ተደርጎ ያማያውቅ ከፍተኛ የፌስታ ድግስ አርጎ። መሳፍንቱንና መኳንንቱን በዚያ የወይን ጠጅ አሰከረው። እሱም የሚነቃበት ጊዜ እስኪጠፋበት ድረስ በየቀኑ ይጎነጭ ጀመር። “ ወይን ያስተፌስህ ልበ ሰብ ” የሚለውን የመኪጠማ እውቅ መፈክር (መርታ) በመቀየር “ ወይን ያስተፌስህ ሴለ-ሰብ ” ያለው ይኸው ንጉሥ ሳይሆን አልቀረም። ታዲያንን፣ ከዚያ ሁሉ የፌስታ ግርግርታና፣ ያጋጣሚ ትንግርት ውስጥ በጣም የሚገርመው፣ በዚያ ታላቅ የወይን ጠጅ በዓል ላይ፣ አስገኝቶ ፎኔክስ፣ ሽልማቱና ሌላው እንኳ ቢቀርባትም ቅሉ፣ በእንግድነት ወይም በተጋሣሥነት አለመገኘቷ ነበር!!

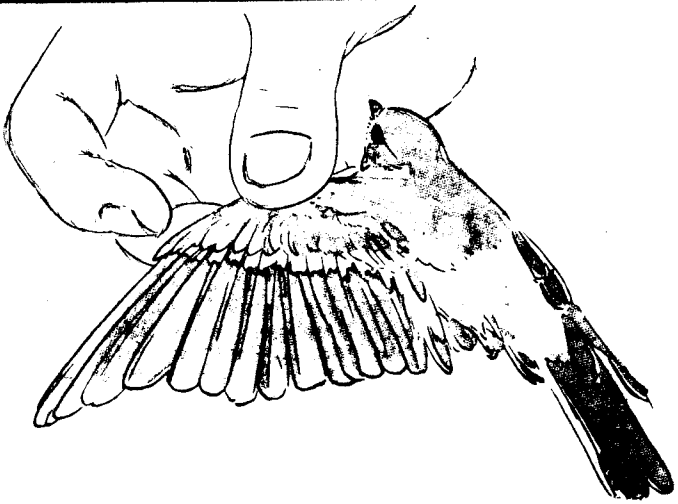

ቤተ-መንግሥት ይሏል ፤ እንደዚህ ነው እንጅ
ወይንን ያስመረተ ፤ ለ“ሴል” የሚበጅ!

እንዳቅሙ ጠጥቶ፣ እንዲረካ ገለጸም!
 እኔ ብለግሠው ፣ ወይን ያለው ልዩ ጣዕም!
 ሰክሮ ይረብሻል፣ እንዳንዱ ድንባኝም!

ክንፍ ማ ቢኖረኝ

ክንፍ የለሽ ሆኜ እንጅ፣ ክንፍ ማ ቢኖረኝ
 መቼ ያለቸለኝ ነበር፣ እኔ እንዴን ሳልጉበኝ??
 መቼ ያለቸለኝ ነበር፣ እስከ ዛሬ ድረስ፣
 ያችን ውብ ሀገራን፣ ሳላይኛ ሳልደርስ!
 ከምድር ጥጋት ሆኖ፣ ያለሁበት ጋጣ፣
 ርቀት ድል መታኝ፣ በታገል ልመጣ፣
 ተቸገረ እንጅ ነው፣ ሉንገው እገራ ቢያገር፣
 ለሰያግ በርግጥ፣ እጉበኝን ነበር።
 እንደ ወርቅግ፣ ኖርኝ ቢሆን ያ ክንፍ፣
 ባልዘገየሁ ነበር፣ እዚህ በንኮረረፍ፣
 በርሬ ለያት ነበር፣ ምን ዜጅ እንደዋጣት
 ጉስቱን ሀገራን፣ እርግብግግን እናት፣
 ተገራሪ ወራ፣ ከግያላግጥብኝ፣
 ክንሬ ለያት ነበር፣ ክንፍ ማ ቢኖረኝ!!
 ጸረ ለዐዋፋት፣ ክንፍቶሁን ለጥበብ፣
 ሀገራን ለይቼ፣ ደርሼ እስከመለሁ።
 ገገንግ ሆኜ፣ ብገባ ከሀገር፣
 የኖተን ተገዥ፣ በጠዘጠዘኩ ነበር!